

OBČINA VODICE

Kopitarjev glas

Dobitniki občinskih priznanj

Priznanje častnega občana občine Vodice prejme:

Vinko Borovnik, za življenjsko delo na področju izobraževanja in kulture.

14. julija leta 1932 se je kot 13. otrok rodil mami Katarini in očetu Henriku, takratnemu posestniku na Frankolovem. Tam je obiskoval osnovno šolo vse do 3. razreda, nato pa je v deželo prihrumela vojna. Nemci so celotno družino izselili na Hrvaško, od koder so bili še trikrat pregnani. Z obdelovanjem zemlje so si priskrbeli nekaj hrane, da so lahko preživeli. Po koncu vojne, avgusta leta 1945 so se počasi eden za drugim vračali v Slovenijo in se po mnogih težavah končno zbrali vsi doma.

Vojne razmere so bile razlog, da se v štiriletnem obdobju ni mogel šolati, zato je bilo potrebno to vrzel čimprej zapolniti.

Tako je svoje šolanje nadaljeval na gimnaziji v Celju in nato še v Vukovarju. V Mariboru se je vpisal na Srednjo kmetijsko šolo, jo uspešno končal in ponudila se mu je priložnost postati učitelj, zato je opravil še dve leti izobraževanja na učiteljskišči. Takratni obvezni vojaški rok je odslužil v hercegovskem Trebinju, kjer je bil vključen v šolo za rezervne oficirje in po njej je

nastopil svoje prvo učiteljsko službovanje v Šentjanžu na Dolenjskem, in sicer od 1956. do 1959. leta. Tam se je tudi poročil. Po treh letih službovanja na Dolenjskem se je moral ponovno seliti. Tokrat ga je nova službena pot peljala v Topolšico, kjer je postal ravnatelj podružnične šole. Tam sta si Vinko in soproga Anica družino povečala za tri nove člane. Potem ko so tam bivali že 11 let, je dobil povabilo Pepce Pirca, da bi v Vodica prevzel mesto učitelja. Odzval se je in tako tukaj poučeval od leta 1970 pa vse do svoje upokojitve, leta 1984.

Poleg službe je bil aktiven član mnogih organizacij in združenj. Kot tajnik je deloval v Združenju rezervnih oficirjev in kot načelnik v Narodni zaščiti. Ves čas pa je bil navdušen šahist in še danes, po 35. letih življenja v Vodica, vneto vodi šahovski krožek na osnovni šoli in v Društvu upokojencev. Zmeraj je bil aktiven organizator raznih prireditev ob občinskem prazniku v Vodica.

Plaketo občine Vodice prejmeta:

Mešani pevski zbor Biser, za ohranjanje in razvijanje pevske kulture v Občini Vodice.

Petje je gotovo ena izmed prvobitnih dejavnosti človeške družbe in spremlja jo marsikje: ob rojstvih, smrtih in praznovanjih. Petje vzbuja in krepi najrazličnejša čustva, od veselja in vznosenosti, prek otožnosti do žalosti. Kakorkoli že, eno je gotovo: kdor poje, slabo ne misli, in brez petja, brez pevske prireditve si je dandanes težko zamisliti kulturno življenje.

V Vodica je bila že dolgo navzoča želja, da bi ustanovili pevski zbor, ki bi popestril dogajanje v našem kraju. Na pobudo organista v župnijski cerkvi, Lojzeta Lazarja, so se zbrali pevci iz vse vodiške občine in ustanovili nov pevski zbor. Prepevali so ljudske, umetne in cerkvene pesmi, s katerimi so popestrili tako občinska kakor tudi cerkvena praznovanja. Zbor si je leta 1997 nadel ime Biser, organiziral pa se je kot društvo, ki ga je vodila predsednica Tanja Ješe, nasledila pa jo je Mira Ločniškar. Zbor nastopa najmanj enkrat mesečno na raznih prireditvah in gostovanjih. Člani radi sodelujejo s skupinami iz sosednjih občin in z drugimi instrumentalisti in solisti. Občina Vodice bo še naprej podpirala dejavnost pevskega zbora in si prizadevala, da bo negoval svojo pevsko odličnost in razveseljeval s svojim repertoarjem domača

in tuja občinstva. Vsem pevkam in pevcem ter zborovodji izražam globoko zahvalo za dolgoletno delo, za vsa prizadevanja in trud, ki so ga vložili v plemenito dejavnost.

Prostovoljno gasilsko društvo Šinkov Turn - članice B, za zmago na Gasilski olimpijadi v Varaždinu leta 2005.

Članice PGD Šinkov Turn delujejo že vrsto let. Njihove zmage so se vrstile že na območju prejšnje države, kjer so si v 80-ih letih prejšnjega stoletja prislužile drugo in tretje mesto. Prav tako so pred osmimi leti na olimpijadi na Danskem osvojile srebrno medaljo. Na državnem tekmovanju v Kočevju pa so lani zavzele tretje mesto.

Na letošnjo olimpijado, ki je od 17. do 24. junija potekala v Varaždinu, so se začele pripravljati septembra lani, in sicer s kondicijskimi treningi na prostem in v šolski telovadnici. Treningi so bili vse bolj pogosti, novembra lani celo trikrat tedenski, kar je pomenilo 2000 ur treninga letno. Nazadnje so trenirale v tovarni Term Škofja Loka, ki jim je posodila prostor za vadbo.

Od 16. aprila so v Slovenski Bistrici potekale kvalifikacije, na katerih so dosegle 1. mesto. To je bila tudi zadnja priprava na olimpijado.

Na olimpijadi je za reprezentanco nastopilo 14 gasilskih desetih. Od vseh pa si bodo po izjemnih uspehih zapomnili gasilce iz Šinkovega Turna. Najbolje se je izkazala ekipa članic B, ki je premagala konkurenco šestih ekip z vsega sveta in poleg plakete osvojila še 1. mesto, pred ekipama iz Nemčije in Slovaške. Članice B so bile prepričljivo najboljše tako pri vaji, za katero so porabile 47 sekund, kot tudi pri štafeti, ki so jo končale v 69. sekundah.

To je največji uspeh, ki ga lahko doseže kakšna gasilska ekipa. Je sad dolgoletnega in trdega dela. Zmaga potemtakem ni veliko presenečenje. Poleg tega je PGD Šinkov Turn znano kot eno bolj uspešnih društev v Sloveniji.

Zato je tudi prav, da se jim podeli plaketa Občine Vodice za prizadevnost, trud, odrekanja ter izjemne uspehe, za zmago na olimpijadi.

Priznanje župana prejmejo:

Andrej Potrč, za ustvaritev celostne domišljajske podobe Škratka Svita.

Andrej Potrč je rad risal že, ko je bil še otrok. Njegovo sodelovanje z Občino Vodice se je začelo, ko je prejel povabilo v komisijo za pripravo občinskega glasila Kopitarjev glas, v katerem naj bi objavljala dela, ki bi razveseljevala predvsem otroke iz naše občine. Andrej se je z urednico občinskega glasila Alenko Jereb in ostalimi člani komisije resno lotil prenove in demokratizacije občinskega glasila. Ustvaril je pravega lokalnega otroškega junaka Škratka Svita. Otroci so nad njim navdušeni, zato se je Škratek Svit preselil tudi v počitniške kratkočasnice, kjer ga otroci vsako leto obiščejo pri njegovem domu v vodiškem gozdičku.

Škratek Svit pa je dobil še en dom, nov vrtec, ki je imenovan po njem. Andrej je poskrbel za celostno podobo vrta - od usmerjevalnih tabel do imenitnih stenskih poslikav. Svoje delo je opravil odlično. Vse skupaj sta s Hedviko Rosulnik zaokrožila v občinski pobarvanki z naslovom Za pravljичno otroštvo, ki jo je ilustriral sam. Gotovo se je že marsikateri otrok v Vodicah pogreznil v prijeten sen, ko mu je ob večernih urah burila domišljajo podoba "našega škratka". Nato pa je ob prvem svitu Škratek Svit še dolgo odzvanjal v mislih otrok kot dober možicelj iz sladkih otroških sanj. Prepričani smo, da se nad Andrejevim umetniškim delom ne navdušujejo samo otroci, ampak tudi starši ter vsi, občanke in občani. Njegovo izvirno, izvrstno in prizadevno delo zna spoštovati in ceniti tudi Občina Vodice, ustanoviteljica Vrtca Škratka Svita. Zahvaljuje se mu za ves trud in čas, ki ga je pri svojem delu namenil izgradnji celostne podobe Škratka Svita.

nadaljevanje na strani 27

Osrednji dogodek praznovanja občine Vodice je bila proslava s podelitvijo občinskih priznanj

 Francka Rozman

Na prireditvenem prostoru pred cerkvijo in pod vodiškimi lipami se je odvijala slavnostna seja občinskega sveta in hkrati prireditev s podelitvijo občinskih priznanj. Glasbeno obarvan večer je popestril priznani godalni kvartet Rožmarinke, ki je v uvodu zaigral Zdravljico. Številni občani, svetniki in gosti so prisluhnili županu Branetu Podboršku. V svojem govoru se je dotaknil vseh pomembnih pridobitev v tem letu in se ozrl tudi v prihodnost. Nov vrtec, nova otroška in športna igrišča, avtobusna postajališča, velika prizadevanja za varne poti, skrb za čisto, pitno vodo, ter priključek na kamniški vodovod so dosežki, na katere bi bil lahko ponosen vsak občan. V bližnji prihodnosti je napovedal sodelovanje vseh občank in občanov pri izdelavi dolgoročnih planov naše občine. Razvojni načrti morajo biti plod obširne javne razprave ter vključevanje občank in občanov v proces odločanja in ne smejo biti izrabljeni za volilni program določene politične opcije. Župan je napovedal tudi izgradnjo Centra Vodic, ki ne bo samo upravno-gospodarski kompleks, temveč mora predstavljati identiteto kraja in cele občine. Povabil je vse občanke in občane, da se vključimo v skupno delo, da bi se res čim lepše imeli in zadovoljni živeli v naši občini. Storimo nekaj dobrega tudi za druge, kot so to storili tisti, ki so dobili občinska priznanja, je poudaril župan.

Presenečenje večera je bila predstavitev posameznih nagrajencev na velikem projekcijskem platnu, rdečo nit programa pa je spretno z duhovitim tekstom povezoval odlični Jure Sešek. Priznanje častnemu občanu za življenjsko delo na področju kulture in izobraževanja je prejel Vinko Borovnik. Podeljeni sta bili tudi dve plaketi, ki sta jo prejela Mešani pevski zbor Biser, za ohranjanje in razvijanje pevske kulture in članice B Prostovoljnega gasilskega društva Šinkov Turn, za zmago na Gasilski olimpijadi v Varaždinu. Priznanje župana so prejeli: Andrej Potrč,

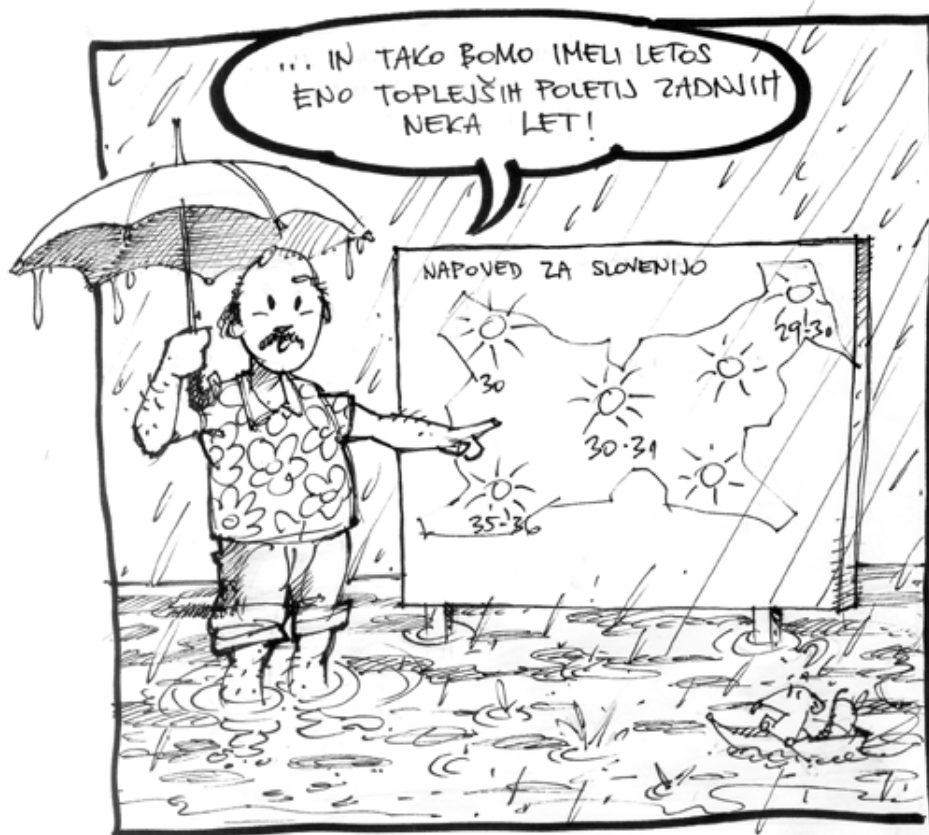

dr. Anton Štrukelj, Igor Dajčman, Hedvika Rosulnik, Rok Gregorc in Miha Toni. Slavnostni dogodek so popestrile tudi narodne noše, MePZ Biser in Godba Vodice. Čestitkam ob občinskem prazniku se je pridružil tudi župan sosednje občine Komenda Tomaž Drolc. Zagotovil je, da industrijska cona pred Vodicami ne bo in ne sme zastupati dobrih odnosov med občinama, in hkrati izrazil zadovoljstvo, da občani obeh občin pijejo skupno vodo iz kamniškega vodovoda.

Po podelitvi priznanj so Rožmarinke nadaljevale koncert. Zaigrale so nekaj znanih skladb in navdušile večino prisotnih. Zvoki godal so se prelivali in pričarali prekrasen večer. Zmotilo ga ni niti vreme, niti nekateri gledalci in poslušalci, ki so bili med koncertom nekoliko preglasni, niti tisti, ki so pozabili, da ob zvokih himne ne ploskamo.

Dolgi rokavi in dežnik - hit letošnjega poletja

 Alenka Jereb

Želeli smo si dolgo vroče poletje, dobili pa figo v žepu. Le kdo bi si mislil, da bomo sredi poletja največkrat oblečeni v dolga oblačila, da bomo neprestano zrli v nebo in ugotavljali, ali se bo ulilo ta trenutek ali čez pol ure. Če bi uvedli rubriko, Kje pa vas čevelj žuli, bi gotovo najbolj protestirali učenci, ki so bili opeharjeni toplih počitnic, dopustniki, ki so se naveličani predčasno vračali domov, vrtničarji, ki jim je moča uničila del pridelka, verjetno pa tudi tisti, ki niso pred neprestanimi podražitvami napolnili cisterne s kurilnim oljem, pa morajo zato globlje seči v svoje prihranke. Prizanašalo nam je vsaj hudo deževje, ki je drugod po Sloveniji in svetu uničevalo domove, odnašalo ceste in odrezalo ljudi od sveta. Po kratkem premisleku lahko rečemo, da smo jo v naši občini kar dobro odnesli, lahko bi bilo še slabše. S takim občutkom človek lažje živi in misli: Pa kaj, saj je to samo eno izmed osemdesetih ali več poletij, ki jih bomo preživel na tem svetu. Bo pa zato pričakovanje naslednjega poletja toliko slajše!

Kljub nekoliko slabšemu vremenu je skupina za ustanovitev Mladinskega centra pripravila pester počitniški program za naše najmlajše. Številne kratkočasnice, ki so se odvijale skozi

ves julij, so privabile doslej največje število otrok. Pišemo o tem, pa tudi o prireditvah ob občinskem prazniku, ki so postale že tradicionalne, brez katerih si praznika ne znamo več predstavljati. Poročamo tudi o bogatih pridobitvah, kot sta novi otroški igrišči na Skaručni in pri koči SD Strahovica. Vrhunec vsega je proslava ob občinskem prazniku. Na barvnih straneh vam predstavljamo letošnje dobitnike občinskih priznanj, v osrednjem intervjuju pa častnega občana, ki je dobil priznanje za življenjsko delo na področju izobraževanja in kulture.

O vseh ostalih prireditvah pa v naslednji številki.

Lep pozdrav iz uredništva v pričakovanju tople jeseni

Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije pod zaporedno številko 462.

Izdajatelj: Občina Vodice, Kopitarjev trg 1, Vodice

Glasilo prejema vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

Izhaja mesečno v 1420 izvodih.

Odgovorna urednica: Alenka Jereb

Tisk: Tiskarna Univerze, Stanislav Kubelj s.p.

Datum natisa: september 2005

Naslov uredništva: Kopitarjev trg 1, 1217 Vodice

Elektronski naslov uredništva: kopitar.vodice@siol.net, Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas na medmrežju: www.vodice.si,

Slika na naslovnici: Robert Hočevar

Sporočilo bralcem

Odgovorna urednica si pridružuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov v skladu s prostorskimi možnostmi. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa zakon. Pisma bralcev naj ne bodo daljša od ene tipkane strani oziroma naj vsebujejo največ 2000 računalniških znakov. Disket in neobjavljenih pisem ne vračamo.

Vsi prispevki morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja. Vse prispevke sprejemamo do osmega v mesecu.

Dobitniki občinskih priznanj**Uvodnik:**

Dolgi rokavi in dežnik - hit letošnjega poletja

Občina Vodice praznuje:

Odprtje novega igrišča na Skaručni, Novo otroško igrišče v dolini Strahovice, PGD Šinkov Turn prevzel nov gasilski avtomobil, Vseslovensko srečanje ljubiteljev starodobnih vozil, Druženje šahistov, Duatlon 2005

Aktualno: Obojestransko dobro sodelovanje prinaša napredek, Delegacija PGD Šinkov Turn na sprejemu pri županu in obrambnem ministru

Občinska uprava poroča:

Odvoz nevarnih odpadkov in kosovnega materiala v občini Vodice, Pomoč naj dobijo tisti, ki jo potrebujejo, Poziv

Seja sveta: 19. redna seja**Družbene dejavnosti:**

Letovanje naših otrok v Seči nad Lucijo, O nas in našem delu, Šolske prostore ponovno napolnili razigrani glasovi,

Intervju:

Najlepše je bilo zadnjih enajst let, do sem poučeval v prvem razredu

Glas mladih:

Letošnje počitniške kratkočasnice v znamenju rekordov

Društva:

Nič nam ni dolgčas, Veselo druženje upokojencev, TOSC - lep, a poln pasti, Starejše gasilke in gasilci so tekmovali

Šport:

Športno nasmejan sončni junij in deževno razmočeni september, Amsterdam - Alkmaar Odprto Evropsko prvenstvo 2005, Šahovski utrinki

Kultura:

Zlata maša v Šinkovem Turnu

Pisma bralcev: Kapelica na Skaručni

Otroški kotichek**Zahvale / oglasi****Bogatejši z novimi pridobitvami****Odprtje novega igrišča na Skaručni**

Peter Černivec

Na Skaručni je bila 10. septembra odprtje novega športnega igrišča. Igrišče, ki stoji za združnim domom na Skaručni, omogoča vsem rekreacije željnim igranje košarke, rokometa, nogometa ter odbojke. Uradna otvoritev igrišča je bila v večernih urah, v popoldanskem času pa je tu potekalo košarkarsko tekmovanje trojk.

V košarkarskem tekmovanju je sodelovalo pet ekip, in sicer FANTASTIC FOUR, HEROJI ULICE, KUPUS, VICTORIA CLUB VODICE in ekipa KRALJEVSKI KLUB VODICE.

Tekmovanje je potekalo po sistemu vsak z vsakim, nato pa še polfinale in finale. Kljub manj številčni udeležbi je bilo tekmovanje prav tako zanimivo za gledalce, saj so tekmovalci postregli s kar nekaj lepimi akcijami. Zmagali so: Miha Rozman, Uroš Burgar, Luka Rozman in Sandi Žitnik, člani ekipe KRALJEVSKI KLUB VODICE. Druga je bila ekipa VICTORIA CLUB VODICE, tretja pa ekipa KUPUS. Victoria Club, organizator tekmovanja, je prvim trem podelila medalje.

Večerna slovesnost se je pričela z uvodnim nastopom Godbe Vodice in govorom župana Braneta Podborška. Župan je pojasnil, da je to igrišče še ena izmed faz obnovitve združnega doma na Skaručni. Dom čaka le še zunanja adaptacija in projekt bo v celoti uspešno končan. Po končanem govoru so otroci slavnostno prerezali trak in s tem otvorili igrišče.

Sledila je tekma v malem nogometu med ekipo svetnikov Občine Vodice in župana ter ekipo občanov iz Skaručne, Vojskega, Povodja in Polja. Svetniki in župan so si naredi modre občinske majice, nasprotna ekipa pa drese slovenske hokejske reprezentance in tekma se je pričela. Igralci so se kmalu znebili začetne treme in vsem prisotnim prikazali nadvse zabavno predstavo. Že v prvem polčasu je padlo pet zadetkov, štiri v prid ekipe iz Skaručne, enega pa je uspelo zadeti ekipi svetnikov in župana. Čeprav v drugem polčasu ni bilo zadetkov, je tekma vse do konca ostala zanimiva. Da pa bi dogajanje še nekoliko popestrili, so na koncu streljali še penale. Končni rezultat: 8 proti 3 za ekipo Skaručne.

Novo otroško igrišče v dolini Strahovice

Peter Černivec

V dolini Strahovice, kot jo člani smučarskega društva Strahovica radi poimenujejo, je bila 5. septembra manjša slovesnost ob odprtju novega igrišča namenjenega otrokom, predvsem tistim najmlajšim. Za tiste, ki prvič slišite za dolino Strahovice in ne veste, kje bi to bilo, naj vam pomagam s podatkom, da je to prostor pod skakalnico pri koči SD Strahovica na Selu.

Igrišče je postavljeno tik ob gozdu na lepi zeleni travi in premore tobogan, gugalnice in drugo. Financirala ga je Občina Vodice, veliko pa je pripomogel tudi Cene Zupan, lastnik zemlje na kateri stoji igrišče, ki je prostor brezplačno odstopil. Za to sta se mu v nagovoru zahvalila Dare Borčnik in župan Brane Podboršek, ki je nato s pomočjo Dominika in Klare slavnostno prerezal trak. Le hip za tem, ko je bilo igrišče uradno odprto, je kar nekaj otrok steklo k igralom, starejši obiskovalci pa so se odpravili h koči odžejat in poskusit, kar so spekle domače gospodinje.

PGD Šinkov Turn prevzel nov gasilski avtomobil

Peter Černivec

Prostovoljno gasilsko društvo Šinkov Turn je 27. avgusta pred gasilskim domom v Kosezah praznovalo 80-letnico obstoja društva. Da pa bi bila dan še bolj poseben, so ob tej obletnici prevzeli novo gasilsko vozilo GVC 16/25.

Slovesnost se je pričela z gasilskim sprevedom od avtobusne postaje na Selu do gasilskega doma v Kosezah. Udeleženci spreveda so bili tako gasilci iz naše občine kot tudi iz drugih, prišli so celo gasilci s štajerskega konca, za ritem korakanja pa je skrbela godba iz Mengša. Sprevod je obiskovalcem komentirala ena izmed domačih gasilk, Kunstelj Marija.

Tik pred gasilskim domom je sprevod pozdravil častne goste, nato pa se je vse dogajanje prestavilo pred gasilski dom v Kosezah. Povezovalka je otvorila slovesnost ob 80-letnici in sledil je prvi govornik, predsednik PGD Šinkov Turn, Miro

Repnik. Pozdravil je vse navzoče in povedal nekaj besed o zgodovini društva. Zahvalil se je Občini za pomoč pri nabavi novega gasilskega vozila, nato pa opomnil še na vrhunske rezultate, ki so jih letos dosegli gasilci iz Šinkovega Turna, in na prenovljeni dom, pred katerim je prireditve potekala. V nadaljevanju sta to pohvalila tudi predstavnik Gasilske zveze Vodice Franc Sodnik in član predsedstva Gasilske zveze Slovenije Vili Tomat.

Beseda je bila nato dana prvemu negasilcu, županu Branetu Podboršku, botru novega gasilskega vozila. Župan je dejal, da v društvu, kot je PGD Šinkov Turn, vidi močno voljo in vztrajnost, in da je novo gasilsko vozilo velika pridobitev za celo občino. Tudi v prihodnje je obljubil finančno pomoč s strani Občine, od njih pa pričakuje, da bodo v primeru kakšnih nesreč vedno in komurkoli hitro priskočili na pomoč. Pohvalil je društvo za dobre rezultate na tekmovanjih in za članice B, ki so letos zmagale na gasilski olimpiadi, predlagal najvišje občinsko priznanje.

Po županovem govoru je bil čas namenjen podeljevanju gasilskih priznanj. Posebno spominsko priznanje je prejel najstarejši član društva, Franc Ramovž. Tri posebna priznanja za pomoč pri nabavi vozila pa so prejeli: Marjan Pušnik, župan Brane Podboršek in Občina Vodice. Poveljnik društva Gorazd Lončar je podelil priznanja članicam in članom B za rezultate, dosežene na OI v Varaždinu. Na koncu so sledila še redna gasilska priznanja.

Predstavnik Gasilske zveze Vodice Franc Sodnik je podeljeval priznanja druge stopnje. Prejeli so jih: Damjan Repnik, Jože Pavlič ml., Marjan Seršen, Robert Verbič, Gorazd Lončar in Jože Merčon. Nato je predstavnik GZS Vili Tomat podelil še najvišja priznanja. Dobitniki teh so bili: Lojze Hribar, Marija Kunstelj, Franc Bergant in društvo PGD Šinkov Turn.

Župan Podboršek je nato slavnostno predal ključe novega gasilskega vozila poveljniku društva Gorazdu Lončarju, ta pa ga je predal naprej vozniku Jožetu Merčonu. Potem je župnik Franc Mervar s krajšo molitvijo in škropljenjem blagoslovil vozilo. Župan ga je krstil še s šampanjcem in s tem je bil uradni del prireditve zaključen.

Domači gasilci so za zabavni del prireditve postavili šotore, poskrbeli za pijačo in hrano ter pripravili srečolov, pri katerem je vsaka srečka zadela. Za glasbo so skrbeli člani ansambla Tulipan.

Kulturne in športne prireditve

Vseslovensko srečanje ljubiteljev starodobnih vozil

 Francka Rozman

Če bi bilo vreme lepše, bi bilo v Vodica okoli 300 vozil

Občinsko praznovanje se je začelo v soboto, 27. avgusta, s srečanjem ljubiteljev starodobnih vozil. To srečanje je organiziral Moto Club Mak. Predsednik kluba, Matjaž Kuhta, je bil prepričan, da bi lepše vreme privabilo veliko več voznikov, verjetno bi lahko občudovali okrog 300 različnih starodobnih vozil. Tako pa se je zbralo na cesti ob cerkvi sv. Marjete 116 vozil. Najstarejši motor je bil iz leta 1932, najstarejši avtomobil pa iz leta 1934. Med vozniki sta bili dve motoristki in tri avtomobilistke. Pripeljali so se iz različnih delov Slovenije. Zastopano je bilo Prekmurje, Štajerska, Bela Krajina, Dolenjska in Primorska. Zahrumeli so motorji. V urejeni vrsti so se peljali po naši občini. V gostilnici Mak so imeli prvi postanek, kjer so tekmovali

v ocenjevanju višine visečega pršuta. Potem so se odpeljali proti Cerkljanski Dobravi in skozi Cerklje do picerije Pod Jenkovo lipo. Tam so tekmovali v zabijanju žeblicev. V sosednjem Adergasu jim je župnik razkazal cerkev in jih seznanil z zgodovino cerkve in kraja. Vračali so se skozi Šenčur, Trboje in Smlednik ter se ob 16. uri pojavili spet v Vodica. Vsak udeleženec je dobil priznanje, vozniki pa tudi pokale. Tisti, ki so se srečanja v Vodica udeležili že tretjič, so dobili ličen zlat pokal.

Čeprav klub šteje samo 14 članov, je vse odlično potekalo. Vloženega je bilo ogromno truda in naporov, a z dobro voljo in organiziranostjo so nam pripravili prijeten sobotni dan.

 Vinko Borovnik

Druženje šahistov

Šahovski turnir za pokal občine Vodice je potekal v nedeljo, 28. avgusta. Udeležilo se ga je dvanajst šahistov. Po uvodnem pozdravu in podanih navodilih je tekmovalje steklo ob 10. uri, točno ob napovedanem času. Vsak igralec je odigral enajst dvobojev, na voljo pa je imel le deset minut časa za partijo. Tekmovalje se je odvijalo v prostorih kluba Kubu. Tu so nam pripravili okusen prigrizek, saj je turnir trajal tri ure in pol. Nastopajoči šahisti so bili veseli vseh gledalcev, ki jih je zanimal potek dvobojev. Med njimi je bil tudi župan Brane Podboršek, ki je celo sam sedel za šahovsko mizo in dokazal, da je več kraljeve igre. Turnir je potekal brez zapletov in dobili smo zmagovalce, ki so iz županovih rok prejeli lepe pokale. Najbolje so igrali naslednji šahisti:

1. mesto - Slavko Mlakar
2. mesto - Marjan Jeraj
3. mesto - Jan Gantar.

Po skupni fotografiji in čestitkah najboljšim smo obljubili, da se čez leto dni spet srečamo.

Vsem udeležencem hvala za lepo druženje!

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	točke	mesto	pokal
1. Peter Skubic		1	1	1/2	0	0	1	0	0	1/2	0	0	4	9.	
2. Valter Evačič	0		1	0	0	1/2	1	1	1	0	0	1	5 1/2	7.	
3. Simon Magister	0	0		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	12.	
4. Štefan Kunstelj	1/2	1	1		0	0	1	1/2	0	0	1	1	6	6.	
5. Stane Banko	1	1	1	1		1/2	1	0	1	0	0	1	7 1/2	4. - 5.	
6. Uroš Jeglič	1	1/2	1	1	1/2		1	1	1/2	0	0	1	7 1/2	4. - 5.	
7. Jože Stopar	0	0	1	0	0	0		0	1	0	0	1	3	10.	
8. Jan Gantar	1	0	1	1/2	1	0	1		1	1	1/2	1	8	3.	pokal
9. Janez Blažič	1	0	1	1	0	1/2	0	0		0	0	1	4 1/2	8.	
10. Slavko Mlakar	1/2	1	1	1	1	1	1	0	1		1/2	1	9	1.	pokal
11. Marjan Jeraj	1	1	1	0	1	1	1	1/2	1	1/2		1	9	2.	pokal
12. Aleš Zmrzlikar	1	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	11.	

Duatlon 2005

 Jože Erce

September je čas, ko se v naši vasi odvija več športno kulturnih prireditev, ki jih organizirajo vsa društva iz Občine Vodice.

Tako je tudi športno društvo Kraljevski klub Vodice nadaljevalo s tradicijo organiziranja in izpeljalo tekaško-kolesarki DUATLON. Start naše prireditve je bil na mostu cestninske postaje Torovo, in sicer v soboto, 10. septembra, ob 13. uri. Štartalo je dvaindvajset tekmovalcev različnih kategorij.

Letos smo spremenili vrstni red tekmovanja tako, da smo začeli s 3,7 kilometri teka, nato smo daljši krog, 6,5 km, prekolesarili dvakrat in nato še enkrat pretekli krajši krog.

Tudi letos ima duatlon svoje junake. To pa je družina Jeraj, kjer je oče kot najstarejši udeleženec osvojil prvo mesto med veterani, sin Matija je bil absolutni zmagovalec v članski vrsti in še sestrična Tina, ki je dosegla tretje mesto med članicami.

S strani Kraljevskega kluba Vodice iskreno čestitamo tako športni družini.

In še kot zanimivost: najhitrejši je tekmo opravil v 56 minutah in 13 sekundah, drugouvrščeni pa samo dve sekundi počasneje.

Z željo, da se drugo leto ponovno vidimo, vas lepo pozdravljam!

Uradni rezultati:

ČLANICE:

1. Nastran Joži 67,41
2. Brank Špela 81,02
3. Jeraj Tina 81,25

VETERANI:

1. Jeraj Marjan 58,08
2. Baliž Robert 59,22
3. Kopač Rudi 59,52

ČLANI:

1. Jeraj Matija 56,13
2. Jensterle Samo 56,15
3. Nahtigal Štefan 56,45

Obojestransko dobro sodelovanje prinaša napredek

 Alenka Jereb

Mervar in Podboršek podpisala pogodbo

Iz občinskega proračuna del sredstev za skaruško kapelico

Obnovitvena dela na skaruški kapelici sv. Lucije so zaključena. Kapelica je dobila spet svežo podobo, na kar so ponosni zlasti vaščani, pa tudi drugi občani, saj urejenost vseh kulturnih in sakralnih objektov priča, da tu prebivajo ljudje, ki jim je še kako mar za njihovo kulturno dediščino.

O skrbi za te objekte smo se lahko prepričali tudi 28. julija, ko sta župan Brane Podboršek in župnik Franc Mervar podpisala pogodbo o sofinanciranju Občine Vodice pri prenovi kapelice. Celotna obnovitvena dela so stala približno 1.600.000 tisoč tolarjev, od tega je milijon prispevala občina Vodice, ostalo pa posamezniki. Kot je povedal župnik Mervar, je ruska slikarka Maša Borsan - Mašuk poslikala freske, jih skušala vrniti v prvotno stanje, hkrati pa jim dodati

nekaj svojstvenega. Kapelica je zelo stara, zato ni znano, kakšna je bila njena prvotna podoba, saj je to že druga poslikava. "Z obnovo sem zelo zadovoljen in vesel vseh prispevkov, tako občinskih kot prispevkov dobrih ljudi, še zlasti pa dejstva, da smo na Skaručni v zadnjem času veliko prenavljali. Dolga leta se v obnovo kulturnih spomenikov ni vlagalo, časi pa se spreminjajo. Karkoli dobimo, je dobrodošlo," je vidno zadovoljen izjavil župnik Mervar in pohvalil obojestransko sodelovanje. "Mi izvršujemo postavke iz proračuna, kot smo jih predvideli. Za obnovo znamenj, obeležij in kulturo zgodovinskih spomenikov smo predvideli štiri milijone tolarjev. Od tega smo namenili milijon za obnovo kapelice na Skaručni, milijon za obnovo cerkvene strehe, dveh nadstreškov in fasade v

Šinkovem Turnu, dva milijona pa smo namenili za ureditev poti pri cerkvi sv. Tilna. Za zdaj je sodelovanje dobro, predvsem pa se nadejamo, da bo tako tudi v prihodnje", je optimistično razpoložen poudaril župan Podboršek.

"Seveda pa nas čaka še veliko dela. Lansko leto smo sodelovali na razpisu Ministrstva za kulturo za obnovitvena dela na Šmarni gori, pa nismo dobili nič. Letos smo bili na razpisu mesta Ljubljana bolj uspešni, saj so nam namenili devetsto tisoč tolarjev, čeprav za dva oltarja potrebujemo kar enajst milijonov," je potožil župnik Mervar. Kakorkoli že, vsaka prenova nekaj stane. Tudi v takih dejanjih se vse bolj uresničuje ljudski pregovor "Kamen na kamen palača, tolar na tolar pogača".

Delegacija PGD Šinkov Turn na sprejemu pri županu in obrambnem ministru

Alenka Jereb

Z letošnje mednarodne gasilske olimpijade, ki se je od 17. do 24. julija odvijala v Varaždinu, sta se ženska in moška ekipa PGD Šinkov Turn vrnila s posebnim zadovoljstvom. Zlata medalja članic nad 30 let in štirinajsto mesto članov iste kategorije je bil rezultat vztrajne, trde in redne vadbe, ki se je obrestovala. Čez nekaj dni je delegacijo sprejel tudi župan Brane Podboršek, pozneje istega dne pa so se vsi skupaj udeležili še sprejema na ministrstvu za obrambo in zaščito, ki ga je minister Karel Erjavec pripravil za predstavnike slovenskih udeležencev olimpijskih iger in njihove župane.

PRI ŽUPANU

Delegacija treh predstavnikov (Marija Kunstelj, vodarka B ekipe, Janez Koncilja, desetar B ekipe, in Gorazd Lončar, poveljnik) so se najprej udeležili sprejema na Občini Vodice pri županu Podboršku. Pokazali so svoja priznanja, medalje in značko, s katerimi so bili nagrajeni za odlično uvrstitev, in poročali o poteku tekmovanja. Kot je povedal Janez Koncilja, so bili slovenski gasilci med najuspešnejšimi po številu osvojenih medalj. Zlate medalje je osvojila v kategoriji članice A ekipa iz Hajdoš, člani B ekipe iz Šmartna na Pohorju in članice B Šinkov Turn, srebrno medaljo pa člani B iz Hojdoš. Med poklicnimi gasilci je ekipa Impol Slovenska Bistrica osvojila srebrno medaljo. Županu se je Koncilja v imenu vseh gasilcev zahvalil za podporo, saj, kot pravi, je bilo vsem nastopajočim tako veliko lažje delati in tekrovati. Vzdušje na tekmovanju je bilo odlično in navdušenje ob odličnih rezultatih je bilo nepopisno. Moška ekipa, ki so jo sestavljali Janez Koncilja, Lojze Hribar, Franci Zabret,

Tone Kunstelj, Štefan Kunstelj, Miro Repnik, Damjan Repnik, Marjan Seršen in Matija Jenko, je bila v dobri fizični in psihični pripravljenosti, nekaj smole so imeli na štafeti, zato so dosegli nekoliko skromnejši rezultat kot ženska ekipa. "Izredno sem vesel, da sem delal s fanti, ki so vložili ogromno truda in volje, hkrati pa ohranili smisel za družabnost. Celotna ekipa je bila ob odhajanju s stadiona prepričana, da se čez štiri leta spet pomerimo v Ostravi," je poudaril desetar moške ekipe Koncilja, ki je PGD Šinkov Turn le priskočil na pomoč, saj je njegovo matično društvo PGD Topole. "Tekmovanje je potekalo v soboto v deževnem jutru in na razmočenem zemljišču. Bile smo na koncu razporeda. Že od petka zvečer smo se kot ekipa obrnile navznoter in nismo dopustile, da bi nas nekateri dejavniki motili. Naš cilj je bil narediti dobro, sproščeno, mehko vajo, brez skrčenega telesa in napetih mišic. Hvaležne smo ena drugi, da smo znale preseči vse stare zamere in ustvariti celovito skupnost. Tehničen del vaje smo pripravljale celo leto, vedele smo, kakšne napake se lahko pojavijo in kako smo jih zmožne sproti popravljati. Pred tekmovanjem smo se ogrevale na suhem, do tekmovanja smo prezrle ves svet okoli sebe. Ko smo stopile na tekmovališče, smo bile samo še me in vaja, jaz in moja partnerica, medsebojno zaupanje. Glede na to, da je bila vaja na sredini prekinjena z odpeto spojko, smo bile zelo zadovoljne, da smo ukrepale tako, kot smo predvidele ob takšni nevšečnosti. Preostanek vaje smo izpeljale profesionalno. Naši navijači so izjavili, da smo šle na progo in na štafeto, kot da ni nikjer nikogar. Na koncu smo se trikrat poklonile pred celotnim občinstvom vsem našim navijačem, ki smo

jih šele ob koncu vaje dobro zaznale. Slovenski navijači so zasedli skoraj polovico stadiona. Zelo lepo je bilo videti slovenske zastave, vmes pa predvsem rumeno modre občine Vodice, ki so poskrbele za prepoznavnost. Še toliko večje pa je bilo veselje, ko smo izvedele za naš odličen rezultat," je z velikim navdušenjem pripovedovala Marija Kunstelj.

TUDI NA MINISTRSTVU SO GASILCI DOŽIVELI LEP SPREJEM

Dobro uro pozneje je posamezne delegacije ekip in župane občin ter sodnike sprejel obrambni minister Karel Erjavec ter jim izročil priznanja in priložnostna darila. V svojem kratkem nagovoru je izrazil veselje nad uspehi 163-članske slovenske ekipe. Povedal je, da Ministrstvo za obrambo, ki pokriva tudi podsistem zaščite in reševanja, stalno poudarja pomen usposabljanja in znanja, kar lahko posamezne ekipe pokažejo prav na tekmovanju, kakršno je gasilska olimpijada.

"Rezultati povedo vse, Slovenci in Slovenke smo na vrhu. To je zasluga vrste generacij, ki so prenašale svoje znanje na naslednje rodove, saj je pri nas gasilstvo prisotno 135 let. H kakovosti znanja prispevata tako opremljenost kot tudi usposobljenost. Gasilci to znova in znova dokazujejo ob naravnih nesrečah in požarih, kjer vedno nesebično priskočijo na pomoč ljudem v stiski. Pomembno je poudariti, da imamo še vedno ljudi, ki so pripravljeni svoj prosti čas žrtvovati temu humanemu poslanstvu," je poudaril minister Erjavec.

Zbrali so se vsi, ki v gasilstvu kaj pomenijo. Kot je povedal poveljnik Gasilske zveze Slovenije Matjaž Klarič, je od štirinajstih slovenskih enot kar enajst dobilo zlato značko, tri pa srebrno. To pomeni, da smo bili resnično na vrhu, hkrati pa dokazuje, da je kakovost slovenskega gasilstva boljša od tiste v drugih državah, je še dodal.

Z udeležbo in rezultati tekmovanja je bil izredno zadovoljen tudi poveljnik civilne zaščite Republike Slovenije Miran Bogataj. Poudaril je, da ministrstvo na področju

civilne zaščite zelo dobro sodeluje z župani in županjami posameznih občin. Vsako leto organizirajo posvet na temo aktualnih nalog. Tokrat so se odločili, da na slavnostno podelitev povabijo tudi župane, saj s svojo podporo tekmovalnim ekipam tudi prispevajo k prepoznavnosti. Uradnemu delu je sledila pogostitev ob prijetnem klepetu, ki pa bi bil še bolj doživet, če bi se ga lahko udeležile celotne ekipe in ne samo njeni predstavniki.

Odvoz nevarnih odpadkov in kosovnega materiala v občini Vodice

Janez Ziherl

Kot vsako leto bomo tudi to jesen organizirali odvoz nevarnih odpadkov in odvoz kosovnega materiala. V oktobru boste občani lahko oddali nevarne odpadke, v mesecu novembru pa kosovni material.

Z zmanjšanjem obsega odpadkov (kompostiranje, reciklaža, ločeno zbiranje, ...) lahko veliko pripomoremo k zmanjšanju količin smeti. Vsakdo od nas letno pridela približno 400 kg odpadkov, med katerimi je v povprečju 1,5 kg okolju nevarnih gospodinjskih odpadkov. Nevarni odpadki so tisti, ki so ekološko nevarni in jih ne smemo odlagati skupaj z gospodinjskimi odpadki niti jih ne smemo spuščati v kanalizacijo.

V sodelovanju z javnim podjetjem Snaga vam Občina Vodice omogoča, da te odpadke oddate v premični zabojnik ločeno po skupinah:

- akumulatorji, baterije,
- baterije,
- zdravila,
- barve in topila,
- pralna in kozmetična sredstva,
- pesticidi,
- kemikalije.

Zbiranje in odvoz nevarnih odpadkov bo na dveh lokacijah, in sicer po naslednjem razporedu:

pon., 24. oktober, med 9. in 17. uro / Vodice, na parkirišču pred Občino Vodice
tor., 25. oktober, med 8. in 15.30 uro / Vodice, na parkirišču pred Občino Vodice
sre., 25. oktober, med 9. in 17. uro / Utik, na parkirišču pred občinsko stavbo
čet., 26. oktober, med 8. in 15.30 uro / Utik, na parkirišču pred občinsko stavbo

Odvoz kosovnih odpadkov se bo po posameznih vaseh izvajal po naslednjem razporedu:

pon., 14. nov. / Vodice (cela vas)
čet., 17. nov. / Dobruša, Dornice, Torovo, Zapoge
pon., 21. nov. / Repnje, Polje, Skaručna, Vojsko, Povodje
čet., 24. nov. / Bukovica, Šinkov Turn, Selo, Vesca
pon., 28. nov. / Utik, Koseze

Če se med kosovnimi odpadki znajdejo:

- gospodinjski odpadki,
- gradbeni material,
- zemlja,
- veje,
- nevarni odpadki,

jih izvajalec zbiranja in odvoza komunalnih odpadkov ne bo odpeljal.

Zavest, da tovrstni odpadki ne smejo končati v gozdovih, ampak jih je treba pravilno odložiti na primernih mestih, je zelo pomembna. Ljudje smo tisti, ki proizvajamo odpadke, in prav je, da zanje tudi pravilno poskrbimo.

Pomoč naj dobijo tisti, ki jo potrebujejo

Lilijana Djerkovič, prof. soc. in zgod.

V proračunu Občine Vodice se vsako leto zagotovijo sredstva za enkratne denarne pomoči (npr. za kurjavo in ozimnico, za šolske potrebščine, za plačilo kosil osnovnošolcem med šolskim letom). Merila za dodeljevanje pomoči so določena v Odloku o enkratni denarni pomoči v Občini Vodice, ki natančno opredeljuje upravičenost in način dodeljevanja enkratne denarne pomoči. Do teh sredstev so upravičeni samo tisti posamezniki in družine, ki ne presegajo cenzusa zakonsko določene meje socialne varnosti, ki so brez dohodkov in premoženja in ki zaradi trenutne materialne ogroženosti ne morejo poravnati stroškov za najnujnejše življenjske potrebe. Za enkratne denarne pomoči je bilo v preteklem letu iz proračuna Občine Vodice porabljeno več kot 2.000.000,00 SIT.

Na podlagi analize in preverjanja podatkov je občinska uprava ugotovila, da so na podlagi odloka pomoč lahko prejeli tudi tisti, za katere se zdi, da razpolagajo z zadosti premoženja, ki pa jim ga pred spremembo odloka ni bilo treba prikazati.

Največkrat je šlo za prosilce, ki razpolagajo s precejšnjim premoženjem in nepremičnim premoženjem, vendar tega iz dokumentacije ni bilo moč razbrati. V Občini Vodice je bilo nekaj takšnih primerov, ko so nekateri poskušali zaobiti zakonska določila in pridobiti sredstva, do katerih niso upravičeni.

Zato je župan Občine Vodice Brane Podboršek občinskemu svetu predlagal spremembo odloka, in tako je Občinski svet Občine Vodice na 16. redni seji, dne 31.3.2005, dopolnil Odlok o enkratni denarni pomoči v Občini Vodice, ki določa, da je med zahtevano dokumentacijo potrebno priložiti tudi izjavo o premoženjskem stanju (vključno z navedbo nepremičnin).

Občina si bo še naprej prizadevala, da občinsko denarno pomoč prejmejo samo tisti, ki jo nujno potrebujejo. Velikokrat pa se je izkazalo, da tisti za pomoč niti ne zaprosijo. Prepričani smo, da bodo navedene spremembe omogočile bolj solidarno in pravičnejšo razdelitev pomoči.

Peter Černivec

19. redna seja Občinskega sveta je potekala v koči SD Strahovice na Selu in naj bi po besedah župana Braneta Podborška imela simboličen pomen. Občina je namreč po petdesetih letih končno postala lastnik koč in njene okolice in tako bo prihodnje leto ta prostor lahko predala SD Strahovici. Kot drugi razlog za sejo v koči pa je župan omenil otroško igrišče, novo pridobitev pod kočjo, ki ga je financirala občina.

Uvodoma so svetniki na predlog župana potrdili razširjen dnevni red, ki so mu dodali točko o podpisu pogodbe o odlaganju odpadkov. Po potrditvi zapisnika 18. redne seje ter 10. in 11. dopisne seje Občinskega sveta Občine Vodice je Miran Sirc predstavil Odlok o medobčinskem inšpektoratu. Njegov osnutek govori o tem, da so se občine Trzin, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče in Vodice dogovorile o ustanovitvi organa skupne občinske uprave, ki bo zanje opravljal naloge občinskega nadzorstva in občinskega redarstva. Občinski inšpektorji in redarji so opredeljeni kot delavci s posebnimi pooblastili. Če inšpektor pri opravljanju svojega dela ugotovi, da je kršen občinski predpis, kršitelja opozori, odredi ukrepe za odpravo nepravilnosti v roku, ki ga določi sam, in izreče globo. Pravne in fizične osebe, pri katerih se opravlja inšpekcijsko nadzorstvo, so določene. Občinsko redarstvo pa deluje na področjih mirujočega prometa, varstva okolja, javnega reda in miru, komunalne uredenosti in zunanjega videza občine. Miran Sirc je pojasnil, da se je ideja o medobčinskem inšpektoratu pojavila predvsem zaradi potrebe po nadzoru občinskih aktov. Svojo nalogo naj bi inšpektorji in redarji začeli upravljati s 1. februarjem 2006. Župan je pri tem opozoril, da morajo vsi občinski sveti omenjenih občin ta odlok potrditi, da bo 1. februarja služba res lahko začela delovati. Povedal je še, da bo sedež inšpektorata v Trzinu in da bodo glavno pozornost usmerili v nadzor področij, kot so nedovoljeno prekopavanje cest, posegi v okolje, nepravilno ravnanje z greznimi odpadki ter ravnanje z živalmi. V razpravi o odloku je Miran Sirc

19. redna seja

5.9.2005

odgovoril na nekaj vprašanj svetnikov. Medobčinski inšpektorat bo sam ugotavljal nepravilnosti in se bo hkrati odzival tudi na pritožbe krajanov. Prvo leto bo vsaka izmed občin namenila šestino potrebnega denarja za ta projekt. Odlok so svetniki soglasno potrdili.

V nadaljevanju je župan svetnike seznanil s predlogom sklepa o podelitvi priznanja častnega občana in o podelitvi plaketa Občine Vodice. Svetniki so s 14 glasovi za in nobenim proti potrdili vse tri predloge. Tako priznanje častnega občana prejme Vinko Borovnik za življenjsko delo na področju izobraževanja in kulture. Plaketo Občine Vodice pa prejmeta Mešani pevski zbor Biser za ohranjanje in razvijanje pevske kulture v Občini Vodice ter gasilska desetina PGD Šinkov Turn - članice B za zmago na letošnji Gasilski olimpiadi v Varaždinu.

V dodatni točki dnevnega reda je župan svetnikom podal informacijo o podpisu pogodbe o odlaganju odpadkov. Povedal je, da odkar Občina Vodice ni več delničar Holdinga, odlaganje odpadkov za občino predstavlja velik problem. V ta namen je podpisal pogodbo, ki občini omogoča odlaganje odpadkov za naslednja štiri leta, medtem ko na dolgi rok to še vedno ostaja velik problem. Odkar nismo več lastniki delnic Holdinga, te so bile namreč prodane še v mandatu prejšnjega župana, bodo v dveh letih stroški za odlaganje odpadkov dražje za 100%. To pa ni edino področje, kjer se zaradi istega razloga pojavljajo težave. Ena izmed njih je tudi drastično povečanje sredstev za LPP.

V zadnji točki dnevnega reda se je pojavilo vprašanje o tem, kakšna je voda v občini Vodice. Župan je pojasnil, da občina dobiva vodo iz treh virov, katerih mesečne analize so vedno v skladu s pravilnikom, ki je celo strožji od EU pravilnika. Glede predvidenih treh urejenih prehodov za pešce, na Kamniški, Brniški in v Zapogah, je župan svetnikom pojasnil, da je občina pristala na mrtvi točki, saj nikakor ne dobijo soglasij, hkrati pa so predvideni stroški preveliki. Le v Zapogah naj bi se dalo urediti prehod, ki naj bi bil končan še letos.

Poziv

Občina Vodice že dalj časa načrtuje postavitev usmerjevalnih in informativnih tabel na najpomembnejših točkah v občini. Predvsem tujce naj bi usmerjale k naravnim in kulturnim znamenitostim, k pošti, trgovini, šoli ipd., pa tudi k podjetnikom vseh raznovrstnih dejavnosti. S tem pozivom želimo preveriti interes samostojnih podjetnikov in drugih pravnih oseb, da se pojavijo na taki usmerjevalni informativni tabli. Vsak posebej bo tudi z dopisom povabljen, da do sredine oktobra izrazi svojo namero glede omenjenega predloga.

Odbor za gospodarstvo

Poslanec **Mitja Ljubeljšek** bo 3. 10. 2005 odprl poslansko pisarno za občane občine Vodice.

Občanom bo na voljo vsak prvi ponedeljek v mesecu od 17. do 19. ure v prostorih Občine Vodice.

Letovanje naših otrok v Seči nad Lucijo

Alenka Jereb

Po letu premora Center za socialno delo gostil otroke iz naše občine

Sodelovanje Centra za socialno delo in Občine Vodice je ponovno obrodilo sadove. V Seči nad Lucijo se je od 25. do 30. avgusta odvijal petdnevni tabor, v katerega je bilo vključeno 10 otrok iz naše občine. Kot sta nam zaupali njihovi animatorki in spremljevalki Petra Tovornik in Maja Jelen, je to ena izmed najprisrčnejših skupin, ki sta jo spremljali na letovanju, zato so preživeli res lepe počitnice. Veliko so plavali v morju, ob slabšem vremenu pa jim je dom Burja, ki deluje pod pokroviteljstvom Centra za šolske in obšolske dejavnosti, velikodušno odstopil bazen. To je tako vzpodbudilo dve deklici, da sta premagali strah pred vodo in se naučili plavati. Zabave na morju res ni manjkalo. Vzgojiteljci sta urnik popolnoma prilagodili možnostim in željam otrok. Vsak dan so odšli na

sladoled v Portorož, se vozili po toboganu in s pedolini, zvečer pa so se kratkočasili v ustvarjalnih delavnicah. Naredili so ogromno izdelkov, ki so jih lahko odnesli domov in jih podarili svojim staršem. Pet dni skupnega bivanja je skupino izredno povežalo. Kot sta dejali Maja in Petra, sta bili tu le kot usmerjevalki, saj so imeli otroci veliko možnosti medsebojnega komuniciranja, pokazali so veliko vrlin, ki jih mogoče zaradi prehitrega tempa življenja ne utegnemo opaziti in zaznati, bili so kot eno. "Te skupine zagotovo ne bova pozabili, saj sva ob odhodu domov v omari našli na prisrčno darilo. Na listku so bile zapisane te prečudovite besede: TO JE BIL ZA NAS NAJLEPŠI TABOR. UPAJMO, DA SE NASLEDNJE LETO SPET VIDIMO," sta bili nad zahvalo navdušeni moji

sogovornici. Naj se jim uresniči njihova želja, čeprav se Maja in Petra zavedata, da brez finančne podpore občine Vodice to ne bo uresničljivo.

ZAHVALA

Center za socialno delo in otroci, ki so se udeležili petdnevnega tabora v Seči, se zahvaljujemo županu Občine Vodice Branetu Podboršku za finančno podporo, brez katere ne bi mogli izpeljati tako zanimivega letovanja.

O nas in našem delu

 Center za socialno delo -
Ljubljana Šiška

Učno-vzgojni center je projekt Centra za socialno delo Lj-Šiška, ki je s svojim delovanjem pričel leta 2002, in sicer ob podpori Mestne občine Ljubljana, MDDSZ, Občine Medvode in različnih donatorjev. Namenjen je otrokom, mladostnikom in mladostnicam, ki se že zgodaj v svoji mladosti srečujejo z najrazličnejšimi stiskami in težavami, ki so ponavadi posledica ogrožujočih okoliščin, v katerih se znajdejo. To so mladi, ki so izpostavljeni revščini, zanemarjanju, nasilju, zlorabam, raznim odvisnostim, neurejenim družinskim odnosom, ki so doživeli razvezo ali smrt staršev ipd.

Tako si v Učno-vzgojnem centru prizadevamo vzpostaviti varen, udoben in večnamenski prostor, ki se nahaja na Kunaverjevi 4 v Ljubljani. Prostori so primerno opremljeni z mizo za biljard, namiznim nogometom,

boksarko vrečo, pikadom in drugimi družabnimi igrami, računalniki in brezplačnim dostopom do interneta, imamo pa tudi prostor za učenje. V naš Center se lahko vključijo mladi, od 10. do 27. leta starosti, s področja Šiške, Medvod in Vodice, ki obiskujejo osnovno, srednjo ali poklicno šolo. Odpri smo vsak dan v tednu od 9h do 16h, razen v petek od 8h do 13h. Vključitev temelji na prostovoljni odločitvi ob soglasju staršev.

Naša prizadevanja so usmerjena v ponujanje različnih možnosti za kakovostno preživljanje prostega časa, znotraj katerih sledimo najrazličnejšim ciljem: vzpostavljamo zaupanja, solidarnosti in odgovornosti, tako med vrstniki kot tudi v odnosu mladostnik - odrasli, vzpostavljamo in/ali širimo kakovostne socialne mreže, omogočamo doživljanje uspešnosti, razvoj pozitivne samopodobe, dvig učne uspešnosti, razvijanje lastnega izražanja in izboljšanje komunikacije z vrstniki in odraslimi, konstruktivno reševanje osebnih stisk, informiranje mladih o različnih temah, kot so nasilje, zasvojenosti, spolnost ter spremljanje mladostnikov in mladostnic v procesu izobraževanja. Omenjene cilje dosegamo preko različnih oblik druženja, kot na

primer z izvedbo najrazličnejših ustvarjalnih delavnic (ustvarjamo iz gline, glinomola, papirja, volne, rišemo na steklo, izdelujemo čestitke in voščilnice), plesnogibalnih delavnic, kuharskih delavnic, delavnic socialnih veščin, učenja nenasilnega in konstruktivnega reševanja konfliktov, kot tudi preko učnih ur in individualne učne pomoči. Organiziramo tudi razne zimske ali poletne taborne (smučanje, letovanje, kopanje v termalnih vodah ipd.) in obiske drugih zanimivih dogodkov in ustanov (ogled košarkaških tekem, cirkuških predstav, filmskih predstav, Sečoveljskih solin, Živalskega vrta, pohodi na Šmarno goro in Rožnik, kolesarjenje po Poti spomina in tovarštva ipd.). Eno uro dnevno pa namenimo učenju in pisanju domačih nalog.

Pri svojem delu se povezujemo s starši, šolo in drugimi pomembnimi institucijami v okolju; v pomoč pa so nam tudi prostovoljci, ki se nam vsako novo šolsko/študijsko leto pridružijo.

Več o nas in našem delu si lahko preberete na naši spletni strani www.csd-lj-siska.si ali pa se nam preprosto pridružite.

Šolske prostore ponovno napolnili razigrani glasovi

 Alenka Jereb

Tudi v OŠ Vodice in njeni podružnični šoli v Utiku je bilo prvega septembra izredno živahno. Starejši učenci so že v jutranjih urah napolnili šolske klopi, klepetali o počitniških dogodivščinah in z nekoliko manjšim zanimanjem prisluhnili predstavitvi urnika, predmetnika in ostalim navodilom. Dve uri sta minili kot bi mignil. Za prvi dan se spodobi, da človek ni preveč obremenjen, se je slišalo po šolskih hodnikih. Vsi so se zavedali, da jih naslednji dan čaka že čisto pravi pouk. Veliko drugače pa so prvi šolski dan

doživljali prvošolčki. V spremstvu staršev so prikorakali v šolsko telovadnico. Sprejeli so jih učenci razredne stopnje in marsikdo je v množici prepoznal prijatelja, bratca ali sestrico. Prav zanimivo jih je bilo gledati. Eni pogumni, samozavestni, drugi nekoliko omahljivi in plašni, vsi pa z velikimi pričakovanji. Staršem in otrokom sta izrekla dobrodoščilo tudi župan Brane Podboršek in ravnateljica Tatjana Bizant, oba sta opozorila na nevarnosti, ki pretijo malčkom na cesti. V ta namen je Občina podarila vsakemu otroku odsevni zaščitni

trak, ki ga lahko nosi ob mraku in slabih vremenskih razmerah na zapestju. Omogoča mu večjo vidnost in varnost v prometu. V imenu vseh učencev in učenek je prvošolce in njihove starše pozdravila tudi predsednica šolske skupnosti Nina Vrtačnik, z obljubo, da bodo starejši učenci pomagali pri lažjem in hitrejšem vključevanju v šolski prostor. Učenci drugega razreda so jim zapeli, zaplesali in uprizorili šaljive skeče ter tako zmanjšali napetost ob nestrpnem pričakovanju. Ob koncu sprejema je vsak otrok dobil rumeno rutico, nato pa so skupaj preživeli še pol ure z razredničarko. Po končanem sprejemu je starše in otroke čakalo sladko presenečenje, učiteljice pa so jih seznanile tudi s pomembnostmi naslednjega dne.

PRVOŠOLCI, ČESTITAMO VAM, KAJTI POSTALI STE PRAVI ŠOLARJI.

Najlepše je bilo zadnjih enajst let, ko sem poučeval v prvem razredu

 Alenka Jereb

Pred petintridesetimi leti se je z ženo in tremi otroki s Štajerske preselil na Gorenjsko, k nam v Vodice. Dokler se ni upokojil, je poučeval osnovnošolske otroke, bil aktiven v takratni krajevni skupnosti, sodeloval v svetu šole, hkrati pa imel vedno dovolj časa za svoj najljubši konjiček - šah. Temu je ostal zvest tudi po upokojitvi, saj je prevzel vodenje šahovske dejavnosti v Upokojenskem društvu Vodice, kjer poje tudi v pevskem zboru, balina in kolesari. Tako bi lahko na kratko predstavili letošnjega dobitnika priznanja častnega občana Občine Vodice.

Izhajate iz številne družine, ki jo je vojna vihra pregnala od doma in jo usoda po nekaj letih združila pod domačim krovom. Končali ste srednjo kmetijsko šolo, učiteljske in med služenju vojaškega roka tudi šolo za rezervne oficirje. Kako to, da ste si med tremi tako različnimi področji za svoj poklic izbrali prav poučevanje?

V tistem obdobju se je bilo veliko težje šolati kot danes, še posebno če si izhajal iz številne družine, kjer je bila vedno stika z denarjem. Bil sem vedoželjen. Po končani osnovni šoli sem se vpisal na gimnazijo v Celju. Tu me je opazil profesor zgodovine Fran Roš, ki mi je namignil, da bi bil dober za učitelja. Ob koncu gimnazije nas je v šolo prišel snubit oficir, ki nam je obljubljal velike ugodnosti. Po dobrem

premisleku sem se prijavil v vojaško glasbeno šolo, saj se je v naši družini vedno prepevalo in igralo. Šolsko leto se je že začelo, povratne informacije pa od nikoder. Hotel sem se šolati, zato sem odšel po stopinjah starejšega brata in se vpisal na srednjo kmetijsko šolo v Mariboru, katero sem tudi uspešno končal. Po enem mesecu sem dobil obvestilo o sprejemu na vojaško šolo, vendar takrat šolanja nisem hotel prekiniti. Poezija in proza sta me od nekdaj veselili, zato sem velikokrat nastopal na šolskih proslavah. Po končani šoli sem se zaposlil na kmetijskem posestvu blizu Krškega. Kmalu sem spoznal, da v tem poklicu ne bom zadovoljen. Nisem začutil pravega izziva in tudi prihodnosti ne. Po prijateljevem nagovarjanju sva se skupaj vpisala v ljubljanski abiturientski učiteljski tečaj. V enem letu sem pridobil strokovno izobrazbo in opravil maturo. Tako sem se dokončno odločil, da bo moje poslanstvo poučevanje.

Kaj pa šola za rezervne oficirje?

Že marsikdo me je spraševal, zakaj sem se odločil za to šolo. Takoj po maturi me je doletela vojaščina.

Ponudili so mi klasično prestajanje vojaškega roka ali pa šolo za rezervne oficirje. Ker je to šolanje trajalo samo enajst mesecev, sem se odločil za slednje, saj je vojno obdobje pustilo grenke spomine.

Kakšni spomini vas vežejo na prva leta poučevanja?

Po dekretu sem bil kot štipendist krškega okraja razporejen v Šentjanž na Dolenjsko, kjer sem postal upravitelj šole, ki je imela učilnice v treh različnih stavbah. Življenjske razmere so bile slabe. Najprej sem stanoval v leseni baraki, nato pa v skromni sobici brez sanitarij. Tudi učilnice so bile skromno opremljene. Po letu dni so me premestili na sosednjo šolo, saj so načrtovali novogradnjo, vodenje pa zaupali starejšemu kolegu. Na novem delovnem mestu sem spoznal ženo, s katero sem si ustvaril družino in se po treh letih preselil na Štajersko. V Topolšnici sem opravljal delo upravitelja in poučeval četrty razred, žena Anka pa drugega. Bila je štirirazrednica, dela je bilo veliko in še več. Šolo so obiskovali tako hribovski otroci kot tudi tisti iz doline. Bil sem aktiven v kraju, saj je bila šola središče kulturnega dogajanja. Zelo dobro sem se razumel z ljudmi, pa tudi pogoji poučevanja so se izboljšali. Tam sva z ženo ostala enajst let.

Srečujem se z mojimi nekdanjimi učenci - postali so odgovorni možje in žene. Vesel sem, saj mi ni nihče nikoli rekel žalbesede glede mojega poučevanja.

Leta 1970 vas je pot pripeljala v Vodice. Zakaj odhod na Gorenjsko, če ste se tako dobro počutili na Štajerskem?

Otroci so rasli, starejša hči se je vpisala v srednjo šolo. Bližina mesta nam je ustrezala, dobili smo šolsko stanovanje, oba z Anko pa tudi službo. To je bilo tisto leto, ko so v šolski koledar uvedli petdnevni delavnik. Tu sem vrsto let poučeval v oddelku podaljšanega bivanja, nekaj let četrti razred, nazadnje pa sem spoznal radosti poučevanja prvega razreda.

Vodiški šoli in njenim prebivalcem ste ostali zvesti do upokojitve. Kako gledate na to zrelo obdobje vašega življenja?

Lepo, čeprav tudi naporno. Sodeloval sem tudi v svetu šole, kar prinese človeku še dodatno odgovornost. Bilo je obdobje, ko smo imeli v šoli zelo ostro začrtane plane. Pripeljalo nas je tako daleč, da smo vse

moški, vzgaja in uči otroke pisati, brati in računati! Nikoli mi ni bilo najpomembnejše, da je otrok superlativ, bolj pomembno se mi je zdelo, da se otrok v šoli dobro počuti, da ga ni strah.

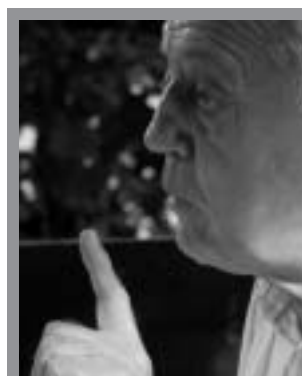
Bi lahko primerjali tisti čas z današnjim?

V tistem času niso bili otroci nič manj obremenjeni kot današnji, le da je danes na voljo več učnih pripomočkov in informacij, zato so otroci bolj razgledani. Še vedno vztrajam, da se razvoja ne da prehiteti. Bolj pa me moti nekaj drugega - ne morem sprejeti dejstva, da osnovnošolski otrok potrebuje inštruktorja. V osnovni šoli bi se moral vsak otrok naučiti za zadostno oceno, če tega ne zmore, je verjetno bolje, da ponavlja.

Mogoče je nekoliko kriv tudi sistem. Vsak učitelj bi se moral zavedati, da mora preveriti in pregledati nalogo, ki jo je moral otrok rešiti. Če te kontrole ni, potem so tudi naloge brezpredmetne. Osnovnošolski otrok mora imeti kontrolo, saj še ni dovolj zrel za samostojne odločitve.

Zavedal sem se, da se mora učitelj povezati in živeti s krajem, kajti to je njegovo poslanstvo.

Še vedno vztrajam, da se razvoja ne da prehiteti. Bolj pa me moti nekaj drugega - ne morem sprejeti dejstva, da osnovnošolski otrok potrebuje inštruktorja. V osnovni šoli bi se moral vsak otrok naučiti za zadostno oceno, če tega ne zmore, je verjetno bolje, da ponavlja.

delo normirali do minute, kar pa seveda ni bilo dobro ne za kolektiv ne za otroke. Ko sem poučeval v oddelku podaljšanega bivanja, sem otrokom skušal nadoknaditi starševsko bližino, saj so ti otroci imeli daljši delovnik kot ostali. Veliko smo se pogovarjali, igrali družabne igre, seveda pa tudi pisali domače naloge. Vesel sem bil, da so se otroci dobro počutili, saj se niso izpisovali iz moje skupine. Potrebovali so toplino in razumevajočo besedo. Srečujem se z mojimi nekdanjimi učenci - postali so odgovorni možje in žene. Vesel sem, saj mi ni nihče nikoli rekel žalbesede glede mojega poučevanja. Vodil sem veselo šolo, šahovski, prometni in strelski krožek, za nekaj let pa sem prevzel tudi pionirsko organizacijo. Na šah imam posebno lepe spomine. Moji tekmovalci so se udeležili različnih prvenstev in večkrat dosegli lepe rezultate. Kljub upokojitvi še vedno vodim šahovski krožek na šoli.

Ste morda kdaj premišljevali, kdaj ste uživali najlepša učiteljska leta?

Najlepše je bilo zadnjih enajst let, ko sem poučeval v prvem razredu. Pomislite, učitelj tik pred upokojitvijo, povrh še

Povrniva se k vaši aktivnosti v našem kraju. Na katerem področju ste se angažirali?

V prejšnjem režimu sem bil zelo aktiven pri Narodni zaščiti. Izvedli smo več poskusnih vaj v akciji Nič nas ne sme presenetiti. Bil sem tudi tajnik v Združenju rezervnih oficirjev. Imel sem možnost sodelovati z ljudmi kot občani. Komuniciranje je povsem drugače potekalo kot v šolskem prostoru. Pomagal sem pri nekaterih akcijah v kraju. To delo mi je vzelo kar nekaj časa, po drugi strani pa mi je nudilo tudi neke vrste osebno zadovoljstvo. Zavedal sem se, da se mora učitelj povezati in živeti s krajem, kajti to je njegovo poslanstvo. Večkrat sem kot dedek Mráz obdaril otroke v vrtcu in šoli, nekajkrat pa tudi v krajevni skupnosti. Tu se zelo dobro počutim, pognal sem korenine. Po tolikih letih je normalno, da človek pozna tu veliko več ljudi kot v svojem rojstnem kraju.

V pogovoru ste mi priznali, da vam vaši hobiji

vzamejo kar veliko časa. Doma najraje berete knjige, rešujete križanke, s prijatelji igrate šah. Dejavnosti ste tudi v društvu upokojencev.

Takoj po upokojitvi sem se včlanil v Društvo upokojencev Vodice. Bil sem član upravnega odbora, medtem ko sem danes v nadzornem odboru. Izvedli smo anketo med upokojenci in glede na zanimanje ustanovili balinarsko, kolesarsko, šahovsko in pohodniško sekcijo. Zaupali so mi poverjeništvu za šport. Upokojenci se znamo organizirati, zato nam je lahko lepo. Odkar imamo občinski praznik, vedno vodim šahovsko tekmovanje. Šahisti se družimo, tekmujemo, vendar se vedno kljub občasnim porazom dobrovoljno poslovimo. Znamo prirejati tudi piknike in novoletna srečanja. Mislim, da smo lahko zgled marsikateremu upokojenskem društvu.

Kako ste sprejeli priznanje častnega občana?

Priznati moram, da me je presenetilo, hkrati pa sem bil vesel, da so me opazili kot šolnika, saj sem vedno poučeval s srcem. Skupaj z menoj se veseli tudi ženski del družine, medtem ko bom sinova presenetil v nedeljo na družinskem kosilu.

Kako se častni občan počuti v Vodica?

Čisto z vsem sem zadovoljen. Moti me le napis Gasthaus na vodiški gostilni. Ta gostilna se po Jerneju Kopitarju imenuje Kopitarjev hram. Kopitar je bil kot velik učenjak na zelo visokem položaju na Dunaju. S svojim delom je zelo veliko naredil za uveljavitev slovanskih jezikov. Zato se sprašujem, kako je mogoče, da se sredi Vodice na gostilni lahko pojavi napis Gasthaus. To je velika ironija.

Čisto z vsem sem zadovoljen. Moti me le napis Gasthaus na vodiški gostilni.

Letošnje počitniške kratkočasnice v znamenju rekordov

 Katarina Banko

Trenutki, ko se zabavam, vedno najhitreje minejo. V prvem septembrskem tednu je ponovno završalo po šolskih hodnikih. Šolske torbe so se napolnile z knjigami in zvezki. Klopi so zasedli znanja željni učenci. A vendar se v mislih vsi skupaj še vedno vračamo k Počitniškim kratkočasnicam, ki jih že tradicionalno organizira Občina Vodice. Pri pripravi je letos sodelovala tudi Delovna skupina za ustanovitev Mladinskega centra Vodice. V sedmih tednih se je odvilo trinajst kratkočasnic. Znova smo postavili rekord v obiskanosti posameznih kratkočasnic. Skupaj smo preživljali počitnice z 254 udeleženci in s tem kar krepko presegle lansko udeležbo. Kratkočasnica Zanimivi hobiji je imela celo 62 prijav, zato smo njen potek nekoliko prilagodili in povečali število animatorjev.

Kot je že tradicija, smo udeležencem in njihovim staršem tudi letos ob zaključku posamezne kratkočasnice zastavili nekaj vprašanj, ki nam bodo v prihodnjem letu pomagala izboljšati program. Povprašali smo jih o naslednjih kategorijah:

- Organizacija, malica, voditelji, lokacija, zaključno srečanje, program in morebitni prevoz - z ocenami od 1 do 3, pri čemer je tri pomenila najboljšo oceno;
- Splošno oceno kratkočasnice - z ocenami od 1 do 5, pri čemer je 5 pomenila najboljšo oceno;

- Sprejemljivost cene programa - z ocenami od 1 do 3, pri čemer je 1 pomenila sprejemljivo ceno. Starši in otroci so v anketah izrazili željo, da bi se kratkočasnice odvijale tudi v

Rezultati so sledeči (ocene od 1 do 3):

KATEGORIJE OCENJEVANJA	OCENA
Organizacija kratkočasnice	2,9
Malica	2,8
Program kratkočasnice	2,9
Lokacija kratkočasnice	2,9
Zaključno srečanje	2,9
Organiziran prevoz	2,9
Voditelji	3,0

mesecu avgustu. Letos so bile namreč predvsem v mesecu juliju. Ta predlog smo že posredovali županu Branetu Podboršku, ki ga je z veseljem podprl.

Za splošni vtis so si kratkočasnice na lestvici od 1 do 5 prislužile oceno 4,7. Cena pa se je zdela sprejemljiva 77 odstotkom staršev. Med zanimivimi predlogi za naslednje leto so se pogosteje pojavili pohodi po okoliških hribih, obisk kina, najmlajši pa so si zaželeli več iger in tudi obmetavanja z vodnimi baloni.

ZAHVALA

Zahvaljujem se Občini Vodice, ki v času šolskih počitnic organizira "kratkočasnice", ki so iz leta v leto bolj obiskane, ter tako poskrbi, da našim nadobudnežem hitreje mine čas. Kratkočasnice so poučne, zelo zanimive, kar pa je najbolj pomembno, cenovno dosegljive prav vsakemu.

Pohvalila bi delo Katarine Banko, ki je koordinirala potek kratkočasnic ter bila dosegljiva za kakršnokoli pomoč.

Zahvala tudi vsem organizatorjem oz. mentorjem, ki so posamezne delavnice vodili, fotografu, ki je v objektiv ujel nasmeh in dobro počutje otrok, ter ostalim, ki so karkoli prispevali k uspešni izvedbi "kratkočasnic".

Marija Rahne

Veselo druženje upokoјencev

 Francka Rozman

Da so upokoјenci družabni in veseli ljudje, dokazujejo z udeležbo na izletih in piknikih. Prav druženje jim najbolj koristi, saj se lahko pogovarjajo, si dopolnjujejo mnenja in si izmenjujejo izkušnje pri zdravljenju bolezni in najrazličnejših tegob, ki jih ni malo. Zato so odlično organizirani izleti in piknik vedno dobro obiskani. Bolj vitalni se udeležujejo kolesarskih potepanj in bližnjih pohodov, drugi pa pridejo na piknik ali se odpeljejo na izlet.

V začetku julija so se udeležili izleta v Postojno in na grad Snežnik. Krpanova dežela je zanimiva po svojem reliefu, saj je to pravi kraški svet s ponikalnicami in presihajočimi jezeri. Notranjska kaže, kako pomembno vlogo imajo v življenju in razvoju neke pokrajine prometne poti. Cerkniško polje in Bloke so bile poseljene že v prazgodovinski dobi. Prek Blok je vodila tovarna pot za povezavo osrednje Slovenije s Hrvaško. V rimskem času je šla prek Cerknice pot od morja proti Emoni (današnji Ljubljani). Ob vznožju Snežniške planote je v 14. stoletju nastal utrjen grad. Današnji grad Snežnik ima lepo ohranjeno renesančno podobo iz 17. stoletja.

V stoletjih je menjal več lastnikov. V letih 1868 do 1875 je bila v gradu slovenska gozdarska šola.

Konec avgusta je bilo na pikniku zelo živahno. Za ples in razvedrilo je poskrbel trio Blagajana, ki je neutrudno igral

plesalcem na plesišču. Gneča je bila velika, kar potrjuje, da se "ta stari še ne dajo". Tudi piknik je bil odličen. Bogat srečolov in okusen ter obilen prigrizek sta zadrževala upokoјence v pozno popoldne, čeprav se je piknik pod vodiškimi lipami začel že ob 15. uri. Tajnica DU Bukovica - Utik je povabila zainteresirane na rekreacijo v utiško dvorano. Rekreacija je bila prirejena ljudem, ki imajo težave s hrbtenico.

Poln smeha, petja in dobre volje je bil izlet na Pohorje. Skupaj z upokoјenci iz DU Bukovica-Utik smo napolnili dva avtobusa. Obiskali smo "Andrejev dom" na Slivniškem Pohorju. Nismo se samo zabavali, tudi izobraževali smo se. Odličen vodnik nas je vodil po tem delu Pohorja in povedal veliko zanimivosti. Samo na Pohorju lahko doživimo razsežnost gorskega sveta. Glavno pohorsko bogastvo so gozdovi. Znan je tudi pohorski tonalit, ki je cenjen kot trpežen okrasni kamen. Odpeljali smo se do gondolske vzpenjače, od koder se je odprl krasen pogled na drugo največje mesto v Sloveniji, na Maribor. Bil je pod nami kot na dlani. Pogled se je razširil vse do vzpetin, ki pripadajo sosednji Avstriji. Na Arehu smo si ogledali cerkev iz 13. stoletja in poslušali zabavne zgodbe iz preteklosti. Tam stoji tudi Ruška koč. Poslušanje tudi zažeja, zato smo izvedeli, da pod Pohorjem raste dobra vinska trta, ki daje

še boljše vino. Vinko Borovnik je prepričan, da ima to vino najbolj pravo slovensko ime - ritoznojčan. Polni lepih vtisov smo se proti večeru vračali na Gorenjsko. Mimo Trojan pa nismo mogli. Še nekaj krofov za domače, kavica ali kaj močnejšega in pot se je končala v domačih krajih. Pa nasvidenje na naslednjem druženju.

Še nekaj: v imenu odbora DU Vodice vas vabim, da si skupaj ogledamo kneževino Monako, obmorski del Francije in Lurd. Na pot se bomo odpravili v oktobru. Še je nekaj prostih sedežev tudi za mlajše.

Obvestilo

Javnost obveščamo, da ima DU Vodice svoje uradne prostore v stari šoli Vodice. Od septembra dalje bomo v znak žalovanja za vsakim umrlim članom na pročelju stavbe izobešali žalno zastavo.

DU Vodice

Nič nam ni dolgčas

DU Vodice

Da smo vodiški upokojenci zelo aktivni, že veste.

Polletje je za nami, zato pogledjmo, kaj se je v našem društvu dogajalo ves ta čas. Največ pozornosti smo posvečali športno rekreativnim dejavnostim, kot so pohodi in kolesarjenje. Z veseljem ugotavljamo, da nam uspe zabavati kar dovolj članov, ki se poleg gibanja tudi radi družijo.

Izvedli smo tri pohode in tri kolesarjenja.

Pohodi: Vodice - Smleški grad. Vodice - Mlinčki (Suhadole) ter Vodice - Selo - Dobeno. Vseh pohodnikov je bilo 67.

Prevozili smo naslednje relacije:

Vodice - Moste - Mengeš, Vodice - Cerklje - Lahovče ter vožnja okoli Šmarne gore. Kolesarilo je 63 upokojencev.

Tudi balinarji veselo balinajo.

Udeležili so se balinarskega turnirja pri ZDU Lj. - Šiška in osvojili 2. mesto. Domov so se vrnili z bleščečim pokalom. Nekaj imamo tudi šahistov, ki igrajo v Klubu KU-BU in se srečujejo na regijskih tekmovanjih.

Letovanje - izletništvo:

V maju smo teden dni letovali v hotelu Delfin v Izoli. Hrana, vreme in bivanje je bilo odlično. 23. junija smo se skupaj z upokojenci iz sosednjega društva Bukovica

- Šinkov Turn udeležili srečanja upokojencev Slovenije v Postojni. Prve dni v juliju smo imeli zanimiv izlet na Notranjsko. Na gradu Snežnik so nas gostili notranjski upokojenci. Med potjo smo si ogledali krajinski park Škocjanske jame, Cerkniško jezero in znamenito cerkev v Novi Štifti pri Ribnici.

Ob tej priložnosti naj omenimo, da naše društvo dobro sodeluje z Občino Vodice. Po dolgih letih smo dobili svoj prostor, za kar se moramo zahvaliti tudi županu Branetu Podboršku. V juniju smo tako odprli pisarno v stari šoli. Občina nam je podarila računalniško opremo, za ostalo smo poskrbeli sami. Slovesnost ob predaji smo obogatili z družabnim srečanjem in kulturnim programom, ki so ga pripravili člani društva. V kulturnem programu smo sodelovali tudi ob praznovanju dneva državnosti.

Tosc - lep, a poln pasti

Vida Pirc

Spoznanje, da je gibanje zdravo in da v današnjem času, ko se nam vedno nekam mudi, povrne fizično in psihično moč, nam je že globoko zlezlo pod kožo in postalo način življenja sodobnega človeka.

Razveseljivo je, da je potreba po rekreaciji v porastu tudi v naši ožji okolici, saj si drugače ne moremo razlagati dejstva, da se planinskih izletov v organizaciji ŠPD Gams udeležuje vedno več gibanja željnih članov.

Za izlet v višku planinske sezone smo izbrali nekoliko manj poznan, zato pa nič manj lep in razgleden vrh v Julijskih Alpah - Tosc (2275 m). Sedemindvajset udeležencev izleta se nas je zbralo točno ob dogovorjeni uri, tako da smo se hitro podali proti Pokljuki,

saj vremenska napoved za ta dan ni bila najboljša. Nad Pokljuko je ležala nizka oblačnost, a nas to ni prestrašilo, korajžno smo zagrizli v pot, med planinci imenovano "Triglavska magistrala". Ta dan je bila na poti kar precejšnja gneča, a se je večina odpravljala na očaka. Do krnice Jezerca smo se ravno prav ogreli, da smo s še večjim navdušenjem nadaljevali pot proti Studorskemu prevalu in nato naprej v smeri Vodnikove koč. Približno na pol poti do tja se pot odcepi za Tosc. Tu se začne brezpotni del ture, a je pot dobro uhojena in označena s postavljenimi možici. V primerjavi s precejšnjo gnečo spodaj, smo bili tu skoraj sami. Le nekaj minut hoje od odcepa smo že lahko opazovali številne planike, v tej samoti varne pred brezvestnimi planinci.

Medtem so se vrhovi začeli zavijati v meglene koprne, le tu in tam si je kateri od njih kot sramežljiva nevesta odgrnil tančico, da smo videli delček njegove lepote. Imela sem občutek, kot da nas vabijo k sebi, če ne danes, pa kdaj drugič, vsekakor čimprej.

Ob tem sanjarjenju in občudovanju lepot gorske narave smo prispeli na prostran vrh, ki pa ta dan žal ni ponujal razgleda, ki ga sicer premore. Ob lepem vremenu je z vrha razgled na Julijce kot s prižnice. Naše razigrane skupine seveda to ni pretirano motilo, slekli smo prepotena oblačila, pomalicali in si nekoliko odpočili. Ko so padle prve dežne kaplje, smo se hiteli pripravljati na odhod. In prav ta naglica je bila verjetno kriva, da smo za trenutek skrenili s prave poti in tako videli, kako se nepazljiv planinec lahko hitro zmede in zaide. Mi smo pot sicer hitro našli, ostala pa nam je izkušnja za samostojna potepanja.

Dežja smo bili ta dan deležni kar v obilju, česar smo to poletje tako in tako vajeni. Vsakdo je lahko preizkusil svojo "protidežno" opremo. K sreči smo vsi varno in brez poškodb prišli v dolino.

Izlet smo zaključili ob kosilu v eni od gostoljubnih gorenjskih gostiln in se pogovorili o vtisih tega dne. Med udeleženci so se stkala že mnoga prijateljstva, taka in drugačna doživetja pa nas vse povezujejo v rekreacije in dobre družbe željne pohodnike. Upam, da bomo vsega tega v veliki meri deležni tudi na našem zadnjem planinskem izletu v tej sezoni.

Starejše gasilke in gasilci so tekmovali

 Francka Rozman

Kot že nekajkrat doslej so prvo mesto odnesle veteranke iz Polja. Čestitamo!

Lepo sobotno popoldne 23. julija je v Polje privabilo navijače gasilskih tekmovanj ter pet ekip starejših gasilk in trinajst ekip njihovih moških vrstnikov. Na pripravljenem travniku ob gasilskem domu se je odvijalo 4. gasilsko tekmovanje za prehodni pokal PGD Polje, organizirali pa so tudi izbirno memorialno gasilsko tekmovanje Matevža Haceta GZ Vodice in GZ Medvode.

Po slovesnem dvigu zastave GZ Slovenije in pozdravnem govoru predsednika GZ Medvode Franca Jeraja se je tekmovanje začelo. Obsegalo je dve vaji, in sicer vajo s hidrantom in vajo raznoterosti. Vaje morajo biti izvedene zelo usklajeno, v nasprotnem primeru ekipe dobijo kazenske točke. Dovolj je že, če nimaš zapete spojke, če je cev zavita, če izgubiš orodje, če hidrantni nastavek ne stoji, če drugi vodar zapre spojko na hidrantnem nastavku preden je hidrant postavljen ipd. Pri obeh vajah so tekmovali v hitrosti in pravilni izvedbi.

Namen teh tekmovanj je predvsem preveriti izurjenost v pravilni in usklajeni izvedbi gašenja pravega požara. Ker je v naši občini veliko sposobnih gasilk in gasilcev, verjamem, da bi znali svoje znanje koristno uporabiti. Kljub temu pa želimo, da bi ostalo pri tekmovanjih in da jim gasiti ne bi bilo treba.

Po vsakem tekmovanju je razglasitev rezultatov.

1. mesto za prehodni pokal PGD Polje so dosegle veteranke iz Polja, pri moških pa veterani iz Grosuplja. Veteranke iz Bukovice- Utika so bile četrte, veterani iz Polja tretji in veterani iz Bukovice- Utika osmi.

Na izbirno regijsko gasilsko tekmovanje Matevža Haceta za nastop na državnem memorialnem tekmovanju v letu 2006 so se uvrstile starejše gasilke iz PGD Polje in PGD Bukovica-Utik ter starejši gasilci iz istih dveh društev.

Ker pa so Poljci dobri gostitelji, so poleg srečolova in pogostitve pripravili še deset nagrad. In sicer za:

- najbolj oddaljeno tekmovalno enoto starejših gasilcev (PGD Zbure- 108 km)
- najbolj oddaljeno tekmovalno enoto starejših gasilk (PGD Gaberke- 114 km)
- najstarejšega člana (Štefan Likovič iz PGD Matke - 80 let)
- najstarejšo članico (Sonja Papež iz PGD Polje -75 let)
- največ kazenskih točk za obe ekipi (PGD Vrbje)
- najhitrejšo izvedbo vaje raznoterosti (PGD Grosuplje)
- najmlajšo tekmovalno enoto gasilcev (PGD Zbure - skupaj 357 let)
- najmlajšo tekmovalno enoto gasilk (PGD Bukovica- Utik - skupaj 380 let)
- največ časa za izvedbo vaje s hidrantom (PGD Vrbje)
- najboljše uvrščeno enoto gasilk, ki so bile prvič v Polju (PGD Vrbje).

Športno nasmejan sončni junij in deževno razmočeni september

 Matjaž Jarc

Vesele preddopustniške norčije so sokrajane Občine Vodice ponovno združile na rekreativnem pikniku v mesecu juniju. Športno društvo Repnje-Dobruša je tradicionalno organiziralo družabni piknik s številnimi športnimi dogodki. Vabljava novost letošnjega piknika je bil gozdni tek na sv. Tilna. Adrenalinskega teka se je udeležilo 10 tekačev in bojevita mlada tekačica. Sam sem bil soudeležen in iskreno povedano, se nismo znašli pred enostavno nalogo. Nekaj tekačev je "začutilo" prihajajoči tekaški vzpon na Tilna in se temu primerno ogrelo, sam pa sem, kljub zaposlenosti v organizaciji, s hitrim štartom sledil najzagretejšim ob štartnem pisku. Kmalu smo se vsi zasopli zagrizli v "repnški" hrib in sledili najmočnejšim po vrhu hriba do cerkve sv. Tilna. Nekaj moči nam je povrnil letечи spust po urejeni gozdi poti do cilja, pri gasilskem domu. Nepremagljiva, Matija in Marjan Jeraj na 1. oziroma 2. mestu, sta s časoma 10.15 min in 10.50 min pustila svojo konkurenco v ozadju. Uspeha se je nadejal Marko Jarc na 3. mestu, s časom 11.07 min. Najpogumnejša Anja Černivec je z bojevitim srcem premagala progo s časom 25 min in se tako pridružila skupnemu krogu zmagovalcev, ki nismo popustili pred zahtevno progo. Veselje navijačev smo skupaj s tekmovalci nagradili s porcijo čevapčičev in okrepične kapljice. Po okrepitvi nas je že čakala ekipa mladincev, ki je izzivalno vabila veterane na nogometno tekmo. V enournem spopadu so izkušnje veteranov prevladale, saj so z rezultatom 10.8 premagali mladince. Združeni navijači so lahko popestrili športni naboj z badmintonom, namiznim tenisom, frizbanjem in metanjem žoge na koš. Z zaključkom turnirja smo se ob podelitvi medalj in nagrad razšli v miselnosti dopustovanja.

V zadnjem tednu meseca avgusta pa je naše želje dopustovanja prekinilo neusmiljeno deževje. V prihajajočem prazniku Občine Vodice smo člani društva poskušali izpeljati turnir v malem nogometu - športne zagnanosti je bilo ogromno, saj je bilo prijavljenih kar 10 ekip. A deževje je neusmiljeno razmočilo travnato igrišče in onemogočilo varno igranje nogometa. Tudi ideja iskanja alternativne rešite z nadomestnim igriščem je potonila v solzah deževja, vse je kazalo k prestavitvi turnirja. Tako nas je prva septembrska sobota združila v rošno jutro. V štirih prisotnih ekipah, željnih nogometnega derbija, smo začeli tekmovanje. Ker vremenska napoved ni obetala nič prijaznega, smo tekmovanje zaključili po točkovanju, glede na medsebojne zmage. Tako je nepremagana ekipa turnirja LJUBLJANA

osvojila prvo mesto z devetimi točkami, pred ekipo JANZY TEAM, ki so osvojili štiri točke. Tretje mesto je osvojila ekipa ŠD Repnje-Dobruša in zadnje mesto ekipa PADALCI.

Društvo se zahvaljuje udeležencem turnirja za sodelovanje.

NOVOSTI, VREDNO POZORNOSTI: Vabilo za vse navdušene planince. V mesecu oktobru organiziramo planinski izlet na Triglav ob ugodnih vremenskih napovedih. Za vse podrobnosti se lahko pozanimате na kontaktni številki: 031/540-980 (Matjaž Jarc) ali pa mi sporočite vaše zanimanje na e-mail: matjaz.jarc@raci.si .

Želim vam prijeteno sončno barvito jesen.

Amsterdam - Alkmaar Odperto Evropsko prvenstvo 2005 (17.08. - 21.08.05)

 David Kuster

Letošnje Odperto Evropsko prvenstvo je potekalo na Nizozemskem, in sicer v bližini Amsterdama v kraju Alkmaar, ki je dobro poznan ljubiteljem sira, saj imajo vsak petek Sirni sejem. Pridelovalci pripeljejo svoje najboljše sire, nato jih strokovnjaki ocenijo in sledi dražba po načelu kdo da več. V Evropi je to edinstveni primer ohranjene tradicije. Mesto samo je kar veliko, in kot se za deželo koles spodobi, so kolesarske steze izredno lepo urejene, kolesar pa ima vedno prednost.

Tekmovanje je potekalo od 12. do 21. avgusta, potekal pa je tudi forum na temo sprememb v pravilih, organizaciji in klasificiranju, saj se je kolesarstvo tako močno razvilo, da bo potreben večji nadzor. Podan je bil tudi predlog, da naj bi šli pod okrilje UCI, kjer so pravi strokovnjaki s področja organiziranosti in izvedbe tekem. Dejstvo je, da trenutno sama organizacija sloni na prostovoljcih, kar pa za napredek ne bo zadostovalo.

17. avgusta sem imel najprej kronometer, ki je kot vedno potekal v krogih. Ker je Nizozemska izredno odprta, nas je po pričakovanih oviral veter, enkrat v prsa, drugič v boke in tretjič v hrbet. Odpeljati smo morali tri kroge po 8,2 km, medtem ko je bila celotna trasa dolga 24,6 km. Dosegel sem 14. mesto, kar potrjuje, da je kronometer moja šibka točka. Zmago je slavila Španija. Povprečna hitrost njenega tekmovalca je bila 44,251 km/h. Tudi invalidsko kolesarstvo tako postaja vrhunski šport.

Naslednji dan smo imeli cestno dirko, dolgo 65 km. Opraviti smo morali osem krogov. Vreme je bilo na žalost deževno in ceste izredno spolzke. Vedeli smo, da nas čaka izredno naporna tekma. Favorit Čeh je kot običajno na začetku potegnil, takoj za njim Španec in Romun, tako da se je skupina razbila. Že v drugem krogu so bili trije kolesarji diskvalificirani, četrti krog je nekdo padel na ovinku, peti krog pa so zaznamovale preluknjane zračnice. Tudi sam sem se spopadel s to težavo, gumo

sem sicer zamenjal, a sem izgubil skupino in sem moral vožnjo nadaljevati sam. V takšnem vremenu in pogojih je bilo to izredno težko. Zasedel sem solidno 11. mesto, zmagal je Romun in tako ohranil naslov evropskega prvaka. Povprečne hitrosti so bile spet visoke, števec je kazal tudi 60 ali 70 km/h.

Tekmovanja na pisti pa se z mojim

sotekmovalcem nisva udeležila, ker nimava primernih koles.

Do konca bom odpeljal še nekaj tekem za državni pokal, nato sledi enomesečni premor, potem pa priprava na novo sezono. Prihodnje leto je svetovno prvenstvo v Švici, ki bo, upam, moja druga priložnost.

Šahovski utrinki

 Franc Poglajen

Mladi igralci iz Vodice uspešno tekmujejo na raznih šahovskih tekmovanjih.

Na posamičnem državnem prvenstvu v pospešenem šahu, katero je potekalo v Novem mestu od 4. do 6. februarja 2004, je v skupini deklic do 12 let Neža Cankar (OŠ Vodice - ŠK Komenda) osvojila 16. mesto.

Na posamičnem državnem prvenstvu v turnirskem šahu, katero je potekalo v Šentjurju od 26. februarja do 4. marca 2005, je v skupini deklic do 16 let **Neža Cankar** osvojila 7. mesto.

Mladi igralci uspešno nastopajo na Ciklusih šahovskih turnirjev mladih, katere organizira ŠK Komenda. Na 4. turnirju, kateri je bil izveden v Ljubljani, 28. januarja 2005, in je na njem nastopilo 109 igralcev in igralk, je zmagala Lara Kozarski (ŠK Komenda). **Jan Gantar** (OŠ Vodice - ŠK Komenda) je osvojil 18. mesto, Neža Cankar pa je osvojila 36. mesto. Na 5. turnirju, kateri je bil izveden na Igu, 11. marca 2005, je v konkurenci 108 igralcev in igralk zmagal Samo Rožič (ŠK Ig

- OŠ Toneta Čufarja). Jan Gantar je osvojil 37. mesto, Neža Cankar pa je osvojila 56. mesto. Na 6. turnirju, kateri je bil izveden v Ljubljani, 22. aprila 2005, je v konkurenci 117 igralcev Jan Gantar osvojil 34. mesto, Neža Cankar pa je osvojila 36. mesto. Na 7. turnirju, kateri je bil izveden 3. junija 2005 v Preserjajh, je v konkurenci 66 igralcev Neža Cankar osvojila 38. mesto. V skupnem seštevku sedmih turnirjev je Jan Gantar uvrščen na 27. mesto, Neža Cankar pa na 42. mesto med 243 igralci in igralkami. V kategoriji dečkov do 13 let je Jan Gantar uvrščen na 5. mesto, v kategoriji deklet do 11 let pa je Neža Cankar uvrščena na 3. mesto. V skupnem seštevku med 45 osnovnimi šolami je Osnovna šola Vodice uvrščena na 11. mesto.

Na 8. kadetski ligi za fante in dekleta, tekmovanju, ki je bilo izvedeno v Slovenj Gradcu 7. in 8. maja 2005, je bila Neža Cankar članica ekipe kadetinj ŠK Komenda Gaber, katera ekipa je osvojila 7. mesto. Jan Gantar je bil član ekipe kadetov ŠK Komenda Popotnik, katera ekipa je osvojila 5. mesto.

Turnir mladih Komenda 2005 je bil izveden 21. maja 2005. Na turnirju OPEN B - Pekarna Hrovat open je Neža Cankar osvojila 14. mesto. Na turnirju OPEN C - Avtohiša REAL open je Jan Gantar osvojil 2. mesto.

Na Evropskem amaterskem prvenstvu, katero je potekalo v Pardubicah na Češkem od 23. do 30. julija 2005, je na turnirju D v članski konkurenci zelo upešno nastopil Jan Gantar, ki je osvojil 5 točk in zasedel 89. mesto v konkurenci 300 nastopajočih.

Na XIX. odprtem prvenstvu Komende, katero je potekalo v Komendi od 24. do 31. avgusta 2005, je Jan Gantar osvojil 5. mesto z osvojenimi 5,5 točkami.

Zlata maša v Šinkovem Turnu

 Rado Čuk

Pravijo, da je vsaka maša zlata, toda tista, ki je bila v Šinkovem Turnu 10. julija ob 10. uri, je bila še posebej zlata. Skupaj z verniki se je za 50 let duhovništva Bogu zahvalil dr. Marijan Smolik, upokojeni profesor liturgike na Teološki fakulteti v Ljubljani, v župniji Vodice pa dolgoletni nedeljski duhovni pomočnik v Šinkovem Turnu.

Rojen je bil 3. septembra 1928 v Dobu pri Domžalah v učiteljski družini. Po diplomi 1957 se je posvetil študiju liturgike. Velika ljubezen mu je bila glasba, poleg profesorskega dela pa prevajanje in knjižničarstvo.

Zvonovi so vabili na vse strani, mlaji in slavolok so oznanjali poseben dogodek. Prihajale so narodne noše, nekateri ugledni nekdanji sošolci zlatomašnika (ki jih poznamo tudi s televizijskih ekranov), med njimi celo upokojeni beograjski nadškof in metropolit dr. Franc Perko, tudi nekdanji slavljencev sošolec.

S kora se je oglasilo za podružnično cerkvico celo nekoliko izjemno petje iz grl treh zborov (otroškega, dekliškega in mešanega) pod vodstvom Nade Kokalj in ob spremljavi Marije Čuk. Cerkev je dehtela od čudovitega cvetja, pozdravne besede so povzdignile običajni uvod, zlatomašnikova beseda je tako kot nedeljo za nedeljo vlivala zaupanje v usmiljenega Boga, ter pričala, da je blag in človekoljuben. Dr. Perko je ob zaključku podčrtal skromnost in marljivost jubilaranta, ki malo ali nič ne da na razne naslove in časti, čeprav je bil odlikovan celo s strani papeža, domačini pa so mu poklonili spominske darove.

Po slovesnosti je vse navzoče čakalo novo presenečenje pred cerkvijo, saj so gospodinje napekle, dekleta pa prijazno postregle s toliko dobrotami, da si je marsikdo zaželel kosila šele pozno popoldne. Ožji krog prijateljev in sodelavcev je dr. Smolik povabil še v obednico k Šolskim sestram v Repnje, kjer je čas ob zanimivih spominih na mlada leta minil, kot bi mignil.

Zahvalna pesem je še kako vključevala zahvalo zlatomašnika za dolgo in sadov polno življenje, po drugi strani pa tudi hvaležnost vseh tistih, ki imamo milost, da se vsako nedeljo in praznik v podružni cerkvi v Šinkovem Turnu lahko udeležujemo svetih skrivnosti ob tako blagem duhovniku, kot je Marijan Smolik.

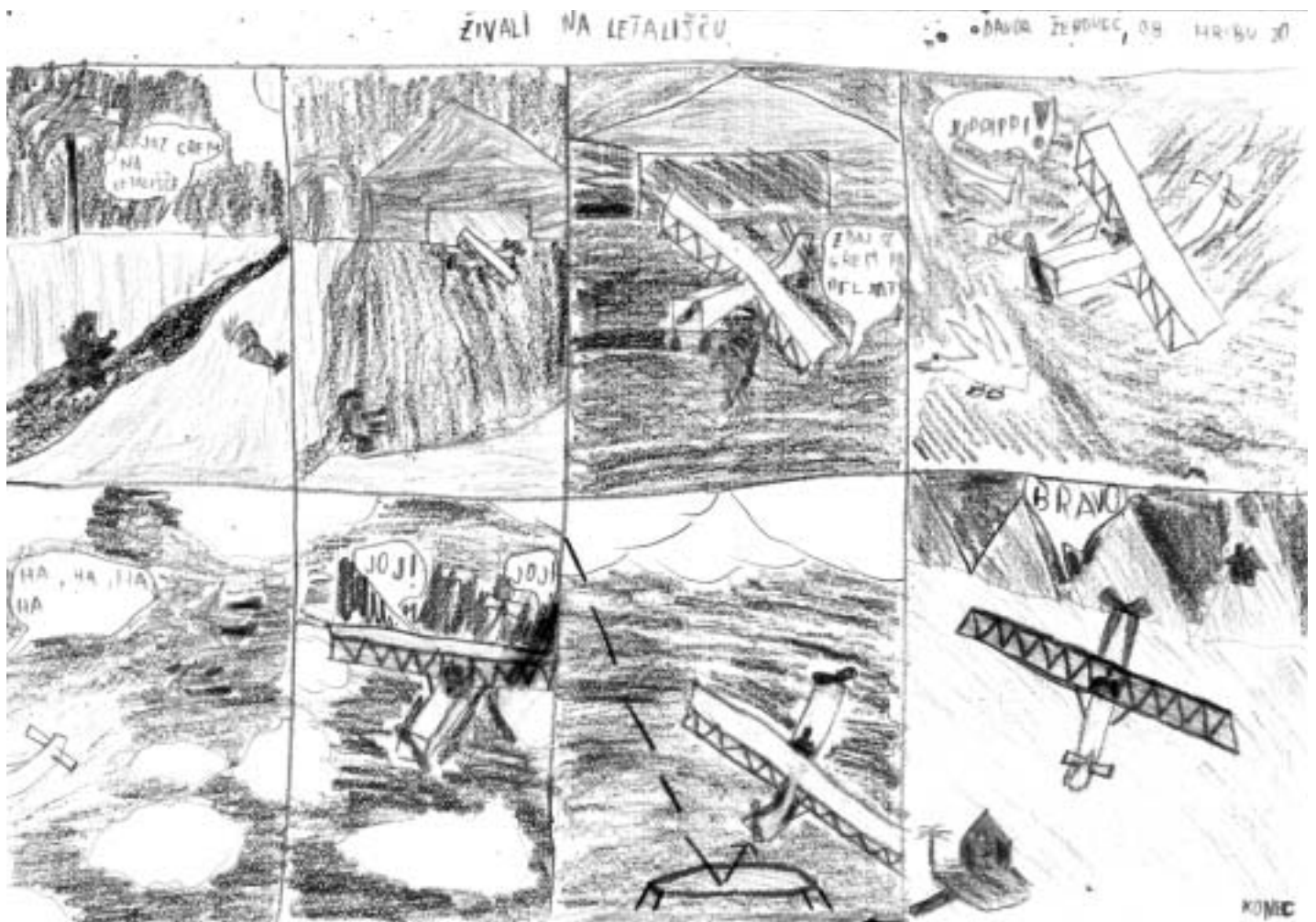

Kapelica na Skaručni

Na vrhuncu poletja smo imeli v podružnični skupnosti sv. Lucije na Skaručni kar dve posebni slovesnosti. V nedeljo, 24. junija, nas je s svojim obiskom razveselil naš prejšnji dušni pastir Zdravko Bahor. V naši cerkvi je daroval ponovitev zlate maše. Po obredu smo se z njim veliko pogovarjali, saj je bil med nami kar pet let. Na samo Jakobovo nedeljo pa je bilo ob ubranem pritrkovanju spet čutiti lepo slovesnost. Bralci Kopitarjevega glasa ste se že pred kratkim seznanili, da obnavljamo staro kapelico ob poti v cerkev. Maša Bersan Mašuk, ki je prišla k nam iz Rusije, je s svojim umetniškim znanjem izvedla zelo kakovostno poslikavo v prvotnem baročnem stilu. Ta kapelica je bila poslikana precej pred našo cerkvijo. Izročilo pravi, da so se ob njej ustavljali romarji na Šmarno goro in druge božjepotne cerkve. Na tem kraju so izprosili čudežna ozdravljenja, posebno oči. Pri omenjeni slovesnosti je bila po deseti maši slikovita procesija h kapelici, ki smo se je udeležili duhovniki, pevci, narodne noše in ostali častilci sv. Lucije. Prenovljeno kapelico je ob navzočnosti župnika Franca Mervarja in novega duhovnika na Skaručni Petra Slevca slovesno blagoslovil kanonik Franci Petrič, ki je skoraj eno leto prihajal v našo cerkev kot nedeljski mašnik. Seveda je pri obnovi nastalo kar precej stroškov. Za grotno podporo se moramo zahvaliti Občini Vodice in številnim darovalcem iz naše podružnične soseske. Iskrena zahvala tudi restavratorki za res lepo opravljeno delo. Vabimo občanke in občane, da se ob priložnosti ustavite ob tem kulturnem spomeniku.

Peter Kosec

Pobarvanka

Nagrajenka pobarvanke iz prejšnje številke je Tjaša Jelenc, Dobruša 9.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega moža, očeta, starega ata, brata in strica **Franca Berganta** iz Vodice se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Hvala vsem sorodnikom, sosedom (posebno družinama Ropret in Kuhta), prijateljem in znancem, ki ste bili v najtežjih trenutkih življenja z nami. Hvala za izraze pisnega in ustnega sožalja, darovano cvetje in sveče. Posebno zahvalo izrekamo podjetju LPP in nosačem. Hvala pevcem, gospodu župniku Mervarju, pogrebni službi Navček, gospodu Lamovšku in sestri Martini.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žaljujoči:

žena Majda, sinova Jože z družino in Janko, brata Ivan in Stane in ostalo sorodstvo.

Leta hitro minejo - kakor ogenj kvišku plane,
več se ne povrnejo - le spomin ostane!

ZAHVALA

Ob smrti mame, babice in prababice **Pavle Erce** iz Vodice se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za izrečeno sožalje, podarjene sveče in cvetje.

Hvala gospodu župniku za opravljeno mašno daritev in pogrebni obred, zvonarjem, gasilcem in Društvu upokojencev Vodice.

Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni.

POSEK IN IZVLEK LESA - ODKUP HLODOVINE OBŽAGOVANJE OKRASNEGA DREVJA IN ŽIVIH MEJ

POLJANŠEK FRANCI, S.P.
PEROVO 14, 1241 KAMNIK
GSM: 041-727-841, 041-281-903

NOVOROJENČKI

V Zapogah 15 se je 24. aprila 2005 očiju Davidu in mami Alenki rodil sinko Andraž Aljaž.

V Bukovici se je 17. 7. 2005 mami Špeli in očiju Tonetu rodil sinček Nicky Čebašek.

Čestitamo!

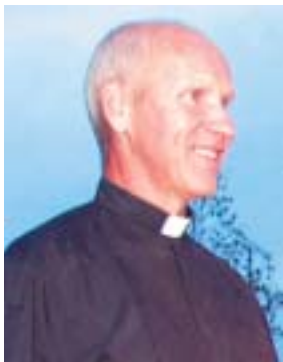
Javna zahvala

Družinam Lah Štefana in Tomaža se iskreno zahvaljujem za pomoč pri urejanju dvorišča.

Posebno se zahvaljujem še Štefanu za vsestransko pomoč pri hiši.

Slavka Černivec

Dr. Anton Štrukelj, župnik v župniji Zapoge, za ohranjanje kulturne dediščine v župniji Zapoge.

Dr. Anton Štrukelj se je pridružil občankam in občanom Vodice v letu 2002, ko je postal župnik v Zapogah. Zaposlen je tudi

kot profesor na Teološki fakulteti v Ljubljani, vmes je opravljal delo tajnika slovenske škofovske konference, še prej, od leta 1981 do 1984, pa je bil vice rektor zavoda Slovenica v Rimu.

Poleg pastoralnega dela si je dr. Štrukelj vedno prizadeval za obnovo v cerkvi ter restavriranje umetniških del. Nazadnje je lani uspešno organiziral prenovo orgel in letos prenovo oltarne slike v župnijski cerkvi Sv. Nikolaja v Zapogah.

S svojim prizadevnim delom je dr. Anton Štrukelj neprecenljivo doprinesel k ohranjanju slovenske kulturne dediščine za naslednje rodove. Vsi skupaj, prav gotovo pa še posebej župljani in župljanke Zapog, želijo, da bi še naprej skrbel tako za duhovno kot za kulturno življenje in za ohranjanje nam skupne kulturne dediščine.

Igor Dajčman, direktor glasbene šole v Vodica, za uspešno vodenje Glasbene šole Mateja Hubada.

Glasbena šola Mateja Hubada je bila ustanovljena 9. maja 2001. Že veliko prej so pevke in pevci delovali v okviru Godbenega društva Vodice. Šolo je ves čas vodil direktor Igor

Dajčman in se lani prvič veselil svojih diplomirancev. Letos je šola, v kateri poučuje sedem glasbenih pedagogov, pripravila že drugi koncert

"diplomirancev". Trenutno ima glasbena šola vpisanih približno 75 otrok. Večina jih svoje znanje prenaša tudi v Godbo Vodice, ki je prav zato pridobila več kot deset novih, mladih članov. Direktor Igor Dajčman dobro skrbi za mlade

rodove vodiških glasbenikov, morda bomo dobili tudi "nove" Mateje Hubade.

Hedvika Rosulnik, podpravnateljica in vodja vrtca v Vodica, za zgledno sodelovanje pri izgradnji vrtca Škratka Svita.

Hedvika Rosulnik je prav gotovo pobudnica izgradnje novega vrtca v Vodica. Za nov vrtec se je zavzemala vrsto let, a žal do nedavnega brez večjih uspehov. Njenim

prošnjam in zahtevam je župan Občine Vodice Brane Podboršek z občinskimi svetniki prisluhnil konec leta 2003. Ko je bila odločitev o izgradnji sprejeta, je Hedi ves čas aktivno sodelovala pri uresnitvi projekta, od izdelave oziroma spremembe projektov do same blagoslovitve in odprtja. S svojimi sodelavkami in sodelavci je sodelovala tudi pri organizaciji dela v novem vrtcu. Danes je njena ekipa že povsem uigrana in prilagojena na nove, boljše pogoje dela. Otroci pa v vrtcu res preživljajo skorajda pravljico otroštvo. Hedvika Rosulnik je tudi avtorica pobarvanke vrtca Škratka Svita za pravljico otroštvo, za katero je prispevala besedilo in tako junake pobarvanke za vedno vtisnila v otroški spomin.

To sta bili za Hedviko dve zares delovni leti in prav je, da se ji za njeno požrtvovalnost in zagnanost zahvalimo s tem priznanjem.

Rok Gregorc, za izjemno pomoč pri reševanju otroka v življenjski nevarnosti.

Za to pogumno dejanje so nekateri že slišali, nekateri ne. 24. februarja letos je namreč učenka 1. razreda osnovne šole med igro padla v nekaj metrov globoko zapuščeno

greznico, katere pokrov je bil med pluzenjem snega po naključju odmaknjen. Prisotni so se

takoj lotili reševanja, toda odprtina je bila ozka in globoka, tako da reševanje z lestvami in z vrvjo ni bilo mogoče. V tem času se je mimo pripeljal Rok Gregorc in se takoj sam spustil v jamo, z iztegnjeno roko dosegel deklico ter jo s pomočjo treh članov društva PGD Bukovica Utik potegnili iz jame.

Pobudo za priznanje župana Roku Gregorc so dali člani in predsednik društva PGD Bukovica Utik Marko Štupar. Pobudi se je seveda pridružil tudi župan Občine Vodice in tako Roku Gregorc podeljemo zaslužen priznanje.

Miha Toni, za skrbno ravnanje s kulturno dediščino župnijske cerkve Sv. Marjete.

Miha Toni se je rodil 29. 6. 1921 leta v Utiku. V Vodica je končal osnovno šolo, ki je takrat delovala v prostorih na Škofjeloški ulici. Pred drugo svetovno vojno je študiral medicino, med vojno pa je delal v bolnici. Po vojni se je zaposlil v tovarni zdravil Lek v Ljubljani in tam ostal do upokojitve. Med zaposlitvijo in tudi po upokojitvi (skupaj 20 let) opravlja službo mežnarja v župnijski cerkvi v Vodica. V družini je bilo to poslanstvo že tradicionalno, skrbeli pa so za cerkev Sv. Štefana v Utiku.

Miha Toni predstavlja zgled vsem generacijam naše občine, saj je veliko časa namenil skrbi za kulturno dediščino župnijske cerkve Sv. Marjete. Lahko zatrdimo, da brez njegovega sodelovanja pri vseh obredih, različnih praznovanjih in drugih pomembnih dogodkih v vseh teh letih ne bi bilo tako vzorno poskrbljeno za urejenost in nemoten potek cerkvenih dejavnosti. Vsa njegova dejanja so pomembna in prispevajo k ohranjanju in varovanju kulturne in sakralne dediščine. So bogato izročilo naslednjim generacijam.

Njegova prizadevanja so toliko bolj cenjena, saj se je ob vseh obveznostih veliko posvečal svoji družini, ki je zaradi izrednih razmer potrebovala veliko skrbi, požrtvovalnosti ter neizmerno predanost. To so občutili samo njegovi najbližji. Zato je za zgled in oporo vsem mladim družinam naše skupnosti.

Poleg omenjenih pa ima Miha Toni še eno posebno lastnost, ki jo poznamo vsi. To je njegova dobra volja, nalezljiva vedrina in pozitivna naravnost do okolja in ljudi. Zato se mu zahvaljujemo za vse dobro, ki ga je ustvaril v vseh teh letih.

